



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 4

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 2 d'octubre del 1991, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES

1) R.G.E. núm. 1360/91, presentada pel Diputat Sr Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Quan pensa el Govern presentar el Llibre Blanc d'Indústria al Parlament?".

2) R.G.E. núm. 1476/91, presentada pel Diputat Sr Miquel Pascual i Amorós del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:
"Quan pensa el Govern de la Comunitat Autònoma exposar al públic l'avanç de les Directrius d'Ordenació Territorial d'acord amb el que preveu l'article 14 de la Llei d'Ordenació Territorial de les Illes Balears?".

3) R.G.E. núm. 1564/91, presentada pel Diputat Sr Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:
"Destrucció d'elements arquitectònics a les cases de Son Sant Joan. Quines actuacions ha realitzat la Conselleria de Cultura des que el passat dia 6 de novembre del 1990, ARCA i el PSM realitzaren les peticions?".

4) R.G.E. núm. 1565/91, presentada pel Diputat Sr Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent: "L'incendi forestal més greu d'aquest estiu, declarat a final de juliol a Capdepera, va ser causat per l'abocador municipal. ¿Pensa el Govern de les Illes Balears continuar tolerant aquestes situacions irregulars que generen, un risc tan greu per als nostres boscos?"

5) R.G.E. núm. 1574/91, presentada pel Diputat Sr Mateu Morro i Marcé, del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"Quan té previst el Govern de les Illes Balears presentar la proposta de Directrius d'Ordenació Territorial?"

6) R.G.E. núm. 1581/91, presentada pel Diputat Sr Damià Pons i Pons del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

Per què la Conselleria de Cultura, Educació i Esports manté la retolació exclusivament en castellà a bona part de les sales d'exposició del Museu de Mallorca, en contra del que disposa la Llei 3/1986, de 29 d'abril, de normalització lingüística a les Illes Balears?"

7) R.G.E. núm. 1582/91, presentada pel Diputat Sr Josep Alfonso i Villanueva del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"En quina situació es troba el "pla" de la Conselleria de Treball i Transports de crear una mancomunitat de taxis a Mallorca?"

8) R.G.E. núm. 1382/91, presentada pel Diputat Sr Valentí Valenciano i López, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Com pensa el Govern de la CAIB resoldre el problema de la ubicació de noves plantes de producció d'energia elèctrica a les nostres illes?"

9) R.G.E. núm. 1484/91, presentada pel Diputat Sr Miquel Pascual i Amorós del Grup Parlamentari Mixt, amb la formulació següent: "Quan pensa el Govern posar en marxa, si n'és el cas, la Ràdio Televisió de les Illes Balears?"

10) R.G.E. núm. 1566/91, presentada pel Diputat Sr Ramon Orfila i Pons del Grup Parlamentari PSM-EEM, amb la formulació següent:

"La Llei de carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aprovada en el Ple de la Cambra en sessió celebrada dia 24 de maig del 1990, preveu a la disposició transitòria segona que "en el termini màxim d'un any d'ençà de l'entrada en vigor d'aquesta llei se n'haurà d'haver retirat tota la publicitat". Quines actuacions ha tingut el Govern de les Illes Balears en aquest sentit?"

II.- INTERPEL·LACIÓ R.G.E. núm. 1198/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a actuacions del Govern de la Comunitat Autònoma relatives a la protecció del patrimoni cultural de l'Església catòlica a les Illes Balears.

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI

1. - R.G.E. núm. 1133/91, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a modificació del Decret 106/90.

2.- R.G.E. núm. 1212/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, relativa a reordenació postal de l'Estat espanyol.

3.- R.G.E. núm. 1368/91, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la protecció dels antics camins rurals.

IV.- DEBAT de presa en consideració de la Proposició de Llei R.G.E. núm. 1220/91, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a modificació de la Llei 12/1988, de 17 de novembre, de camps de golf.

I.1) PREGUNTA R.G.E. NÚM 1360/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR VALENTÍ VALENCIANO I LÓPEZ, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA

EL PRESIDENT:

Començam el ple d'avui i el primer punt de l'Ordre del Dia són les preguntes. La primera, la formula el Diputat Sr Valentí Valenciano i López, sobre presentació del Llibre Blanc d'Indústria. Té la paraula el Sr Valenciano i López.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr President. Fa dos anys, aquest Parlament, a través d'una moció, va aprovar que el Govern elaboràs un Llibre Blanc d'Indústria que havia de presentar en aquest Parlament en el termini d'un any. Aquest termini va acabar el mes de novembre de l'any 1990, en els pressuposts generals del qual es va aprovar la consegüent partida pressupostària; fins i tot ens consta, segons documentació que tenim, que hi ha una part d'aquest llibre que s'ha pagat. Quan va haver passat el termini de l'any, en el passat període de sessions de l'any passat, a finals del 1990, aquest mateix Diputat va demanar al Conseller que hi havia en aquell moment a veure quan pensaven presentar aquest Llibre Blanc, i contestaren que es presentaria durant el primer semestre de l'any 1991, cosa que no s'ha fet. Per tant; crec que la pregunta és ben clara i concisa: Quan pensen presentar aquest llibre al Parlament? Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Conseller d'Indústria, Sr Triay.

EL SR CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, Sr President. Srs Diputats. Certament la Conselleria té aquest encàrrec i per aconseguir-lo va fer un conveni amb la Universitat de les Illes Balears. Segons ens consta després d'haver-lo comentat amb el Rector i el Vice-rector de la Universitat, la redacció d'aquest Llibre Blanc ja està en marxa, però és una tasca important, sobretot de presa de dades, una feina que du temps, i en una reunió que vam tenir fa dues setmanes amb el Rector i el Vice-rector ens varen comunicar que difícilment el presentarien a la Conselleria abans de dotze a catorze mesos. Per tant, si la Universitat de les Illes no presenta la feina que li encarregaren, difícilment ho podrem dur al Parlament. La resposta, per consegüent, és que mentre la Universitat de les Illes no ho presenti, no ho podrem dur a aquest Parlament. Ens comunicaren, com he dit, que previsiblement tardarien de dotze a catorze mesos; per tant, difícilment es podrà presentar abans d'un any en aquest Parlament. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller? Vol fer ús de la paraula, el Sr Diputat?

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr President. Tot això està molt bé, però primerament volem dir que el termini de la moció precisament el va fixar el seu Grup, perquè no estava d'acord amb el que es posava, i van dir que en el termini d'un any ho podrien fer. Ja estam acostumats al fet que vagin allargant les coses, però en el cas d'Indústria, on realment nosaltres volem potenciar la diversificació de la nostra economia, tal vegada quan tenguem la medecina resultarà que el malalt ja serà mort i ja no podrem fer absolutament res. Per tant, haurien de prendre aquestes feines amb un poc més de serietat. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula?

I.2) PREGUNTA R.G.E. NÚM, 1476/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR MIQUEL PASCUAL AMORÓS, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que formula el Diputat Sr Miquel Pascual i Amorós sobre l'exposició al públic de l'avanç de les Directrius d'Ordenació Territorial. Té la paraula el Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President, Sres i Srs Diputats. La Llei d'Ordenació Territorial que es aprova el mes d'abril del 1987 donava un termini de vuit mesos, si no vaig equivocat, perquè les Directrius d'Ordenació Territorial s'exposassin al públic. No sols han passat els vuit mesos, sinó quatre anys i cinc o sis mesos. Al llarg de la passada legislatura, amb els vots del Partit Popular, aquest Parlament va aprovar que es lliurarien les Directrius d'Ordenació Territorial i no s'ha fet. Ja sé que és una cosa difícil, però la intencionalitat de la pregunta no és recriminar res a ningú, sinó senzillament saber quan s'exposarà al públic l'avanç de les esmentades directrius.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz i Gomila):

Gracias, Sr Presidente. Evidentemente, Sr Pascual, el avance de las directrices se expondra a información pública tan pronto como su redacción tenga el nivel adecuado. En cuanto a la fecha, no hace falta que le conteste, porque usted sabe perfectamente cual va a ser mi respuesta: tan pronto como sea posible, trabajamos com toda la rapidez que podemos.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr Pascual?

EL SR PASCUAL AMORÓS:

Sí, Sr President. Entenc que això sortirà quan vulgui el Govern, o sigui "ad calendas grecas", i per tant no em satisfà la resposta del Conseller.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern?

I.3) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1564/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR PERE SAMPOL I MAS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que formula el Diputat Sr Pere Sampol i Mas, sobre destrucció d'elements arquitectònics a les cases de Son Sant Joan. Té la paraula el Sr Sampol.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Sr President, per una qüestió d'ordre li demanaria, d'acord amb l'article 151.4 del Reglament, que atès que per força major la Consellera de Cultura no és aquí, es posposassin les preguntes per al final de l'Ordre del Dia o bé per a la sessió de demà.

EL PRESIDENT:

Aquesta pregunta es farà la darrera, i si la Consellera no hagués arribat, passaria a ser la primera del Ple de demà.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President.

I.4) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1565/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR RAMON ORFILA I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

La pregunta següent és la que formula el Diputat Sr Ramon Orfila i Pons sobre incendi forestal a Capdepera. Té la paraula el Diputat Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Sr Conseller d'Agricultura, un dels incendis forestals més greus d'aquest estiu, el declarat a finals de juliol a Capdepera, sembla que va ser causat a partir del foc d'un abocador municipal. Es coneguda l'existència d'abocadors de residus sòlids urbans a diferents municipis de les nostres illes en condicions precàries amb poques o nul·les mesures de seguretat, en els quals, a més, es cremen diàriament les deixalles amb el perill que açò representa, i molt més quan són prop d'alguna zona boscosa. El Govern de les Illes Balears, que va publicar a través de la Conselleria d'Agricultura una ordre, dia 30 d'abril de l'any 1991, el punt c) de l'article 3 de la qual diu: "Queda prohibit així mateix llançar objectes encesos i abocar qualsevol tipus de residus o fems a tots els terrenys forestals de

la Comunitat Autònoma, per tal d'evitar incendis, etc.", ¿pensa continuar tolerant aquestes situacions irregulars que generen un risc tan greu per als nostres boscos?

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr President. La causa de l'incendi de Capdepera va ser un pagés que va dur una ovella morta a cremar a l'abocador. La veritat és que en un principi l'abocador tenia les condicions que marca la llei i que l'incendi es va produir a causa de la cremada d'aquella ovella i de no haver-se observat les mesures de netedat tant a l'abocador com a les zones forestals o selvícoles més pròximes.

Quines mesures hem pres? En primer lloc, hem escrit a tots els Ajuntaments de les Illes Balears que tenen abocadors que nosaltres considerem que no compleixen la normativa vigent, anunciant-los que tenen un termini de sis mesos per posar-los en les condicions adequades. El que passa és que ara ens trobam en un període transitori i pareix una mica contradictori que la Conselleria es dirigeixi als ajuntaments dient que arrangin abocadors que tanmateix han d'entrar dins la nova reglamentació d'eliminació de residus sòlids. En aquest sentit, els serveis jurídics de la Conselleria estudien un decret per a adequació transitòria mentre no es posi definitivament en marxa el Pla de residus sòlids aprovat per aquest Parlament, que ubica a un sol lloc de l'illa de Mallorca l'eliminació de residus sòlids, amb les estacions de transferència corresponents. Aquesta nova reglamentació es posa en marxa transitòriament, com he dit, i el Consell Insular hi posa el concurs. Nosaltres farem una normativa específica que ja hem dit als ajuntaments que els guardes forestals vigilaran perquè es compleixi. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr Orfila?

EL SR ORFILA I PONS:

Sí, Sr President. Nosaltres entenem que aquestes mesures de control, encara que siguin per a situacions transitòries, són necessàries, i que es prenguin de forma estricta. No es la primera vegada que es produeix un foc a partir d'un abocador il·legal d'un ajuntament; concretament al poble de Ferreries, de Menorca, fa uns quants es va produir un cas semblant. Nosaltres creim que la Conselleria hauria d'inspeccionar aquests abocadors i si els ajuntaments incompleixen de forma reiterada les ordres que la Conselleria ha donat en aquest respecte, sancionar-los com pertoca.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern?

EL SR CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Sí, només per dir que amb la normativa que nosaltres elaboram precisament volem cobrir un buit legal que existeix, que hem detectat, i és que nosaltres en la situació actual no tenim capacitat per sancionar això. Per consegüent, hem de publicar una norma explicitant - com ho fan totes les normes sancionadores - les sancions greus, menys greus, lleus, etc., amb el barem corresponent. Encara que sembli mentida, a hores d'ara això no s'ha legislat.

I.5) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1574/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR MIQUEL MORRO I MARCE, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Pel que fa a la pregunta r.g.e. núm. 1574, presentada pel Diputat Sr Mateu Morro i Marcè i relativa a les Directrius d'Ordenació Territorial, el Diputat esmentat ha manifestat a aquesta Presidència la voluntat de retirar la pregunta.

I.6) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1581/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR DAMIÀ PONS I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta núm. 1581, que formula el Diputat Sr Damià Pons i Pons, sobre retolació en castellà a les sales d'exposició del Museu de Mallorca. Crec que la pregunta també va adreçada a la Consellera de Cultura; per tant, queda posposada per tractar-la al final del torn de preguntes.

I.7) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1582/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR JOSEP ALFONSO VILLANUEVA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR PRESIDENT:

La pregunta següent la formula el Diputat Sr Josep Alfonso i Villanueva sobre la situació del pla de crear una mancomunitat de taxis, a Mallorca. Té la paraula el Diputat Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Sr Conseller de Transports, fa aproximadament un mes i mig vostè va formular una proposta general a la premsa, com fa habitualment el Govern, de crear una mancomunitat de taxis, atesos els greus problemes que es plantegen quant a aquest servei públic. Aquesta proposta o el que li vulgui dir va ser contestada pels sectors professionals del taxi, la Conselleria no va dir res i a posta nosaltres, com que consideram que aquest tema és prou important perquè es conegui, sobretot una regulació nova de tot el sistema de funcionament de l'auto-taxi en aquestes illes, li demanam si continua amb la idea de crear aquesta mancomunitat i com té els estudis per posar en marxa aquest pla, si és que els tenen.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern? Té la paraula el Conseller de Transports.

EL SR CONSELLER DE TREBALL I TRANSPORTS (Llorenç Oliver i Quetglas):

Sr President. Srs Diputats. Arran de converses tingudes durant les reunions amb representants del servei de taxi tant de Ciutat com de la part forana, varen aparèixer uns malentesos que vàrem creure convenient d'aclarir en un comunitat que vàrem publicar a la premsa local dia 11 de setembre, que diu:

"Davant les interpretacions insistents que aquesta Conselleria i específicament aquest Conseller propugnen crear la Mancomunitat del Taxi per a tot Mallorca, es considera convenient d'emetre la següent nota aclaridora:

1.- No existeix cap proposta formal per part d'aquesta Conselleria per a la creació de l'esmentada Mancomunitat.

2.- El fet de l'anotació anterior i atès que no existeix tal proposta, no s'ha presentat ni davant el Molt Honorable President de la Comunitat ni tampoc davant el corresponent Consell de Govern, per la qual cosa, ni el Molt Honorable ni els consellers no han pogut donar la seva opinió en l'exercici del seu càrrec sobre aquesta mancomunitat.

3.- Només s'ha fet comentari - sense especificació de l'amplitud que podrien tenir les àrees de prestació conjunta, tota l'illa o alguns municipis - a unes converses colloquials d'aquesta Conselleria amb els distints sectors del transport, exposant-ho com una possible solució entre d'altres, sense cap ànim d'imposició.

4.- Allò que sí pretèn aquesta Conselleria és crear un directori general de transports terrestres de les Illes Balears. Atès que no hi ha cap intenció impositiva de generar solucions de dalt a baix, és per això que es pretén mantenir un col·loqui en tot moment amb tots els afectats i que una vegada conegut el pensament de tots, es pugui prendre una decisió que prèviament es posaria en coneixement de tots els afectats i que sempre pretendria els beneficis dels usuaris, que són els de les Balears i els visitants, per posar-la en marxa d'una manera definitiva.

5.- És de suposar que no totes les idees que sorgiran d'aquestes converses seran les millors ni que s'hagin de dur a la pràctica, sinó que s'hauran de prendre amb el valor relatiu del temps que s'han s'estudiar i fins i tot d'abandonar una vegada plantejades si no complien la finalitat de l'ordenació dels transports terrestres de Balears".

Com he dit al principi, això va ser publicat a tota la premsa local dia 11 de setembre del 1991.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr Diputat? Té la paraula el Sr Alfonso.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr President. Sr Conseller, nosaltres teníem notícia d'aquest comunicat, sabíem que la Conselleria havia desmentit el Conseller o que el Conseller, quan va parlar de la Mancomunitat, com en tantes coses que es diuen del Govern, ho fer com si fos un pla magnífic per solucionar un problema existent, aquesta és la qüestió, que existeix un problema greu de transports en auto-taxi en aquestes illes, problema que ha ocasionat ferits, incendis de cotxes, etc., i que la Conselleria de Transports - vostè no, perquè no hi era, però la d'aquest mateix Govern - no hi ha posat remei.

El Conseller apunta la solució de la mancomunitat. Òbviament, Sr Conseller, nosaltres sabem que vostè no pot imposar la mancomunitat; no és que no vulgui, és que no pot. La mancomunitat, en un servei o en un altre, l'acorden els municipis, no ho fa la Conselleria. Aquesta la pot suggerir, fer un pla general, donar permisos, etc., però no pot imposar-la. Per tant, no es podia fer de dalt a Mix. El que passa, Sr Conseller - li ho dic ara que comença, tal vegada això va ser un problema d'aquests de quan un comença - és que haurien de començar a tractar més seriosament els temes que afecten realment els ciutadans. Converses col·loquials sobre un tema que ha suscitat polèmiques ravíssimes - el tema dels taxis i el de la mancomunitat, perquè ja se n'havia parlat altres vegades - no haurien de sortir a la primera pàgina dels diaris.

Que la Conselleria no té cap projecte en qüestió de mancomunitat, que nosaltres opinam que la Conselleria no té cap projecte per solucionar el tema del transports en aquesta Comunitat Autònoma, ni el dels taxis ni cap altre - fa set anys que estudia el pla de transports de la Comunitat Autònoma, set anys, la veritat és que són molts per a un pla de transports - tot això no importava ens ho diguessin, però no vulguin posar el sector, com es va fer, en la tessitura d'haver d'atacar la Conselleria en un terna molt important i, sobretot, que el Conseller no mantengui converses col·loquials posant encara més en tensió un sector que en aquest moment no té problemes, però que es poden reproduir pel mes de maig o pel mes de juny. Si un dia, Déu no ho vulgui, hi hagués qualche desgràcia grossa com la que ha estat a punt de passar, la veritat és que hauríem de demanar responsabilitats polítiques molt greus a aquest Govern i al Conseller per no haver atacat a fons el problema que tenen avui i tendran d'aquí a quinze dies si no aborden el problema del taxi.

I.8) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1382/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR VALENTÍ VALENCIANO I LÓPEZ, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies Sr. Diputat.

Esgotat el temps per a aquesta pregunta, passam a la que formula el Diputat Sr Valentí Valenciano sobre la ubicació de noves plantes de producció d'energia elèctrica. Té la paraula el Sr Valenciano.

EL SR VALENCIANO I LÓPEZ:

Gràcies, Sr President. És una pregunta que vam fer dia 5 de setembre i, evidentment, aleshores desconexíem que demà hi hauria una interpel·lació sobre el tema de producció, consum i distribució d'energia. Atès que és un debat més ampli, retiram aquesta pregunta. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

I.9) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1484/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR MIQUEL PASCUAL I AMORÓS, DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que formula el Diputat Sr Miquel Pascual i Amorós, sobre la posada en marxa de la Ràdio-televisió de les Illes Balears. Té la paraula el Sr Pascual.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr President. Sense cap més comentari, només dir que nosaltres estam a favor de la creació de la Ràdio-televisió de Balears. Hi ha la llei que es va aprovar durant la primera legislatura, que no s'ha dut a terme; sabem que es pot fer una televisió a la carta, en el sentit que no produeixi un dèficit insuportable, i, per tant, demanam quan pensa el Govern posar en marxa, si n'és el cas, la Ràdio-televisió de les Illes Balears.

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr President. Ara per ara, Sr Pascual, la qüestió de la ràdio-televisió de les Illes Balears no és un tema prioritari per a aquest Govern; insistesc en les paraules "ara per ara". Això no significa que si es produís una modificació en les circumstàncies que determinen aquest caràcter no prioritari, no pogués canviar aquest concepte de prioritat i aleshores poguéssim contestar exactament a la seva pregunta.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, el Sr Diputat? No?

I.10) PREGUNTA R.G.E. 1566/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR RAMON ORFILA I PONS, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM.

EL SR PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que formula el Diputat Sr Ramon Orfila i Pons sobre publicitat en les carreteres. Té la paraula el Sr Orfila.

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. L'article 36 de la Llei de carreteres de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears diu: "Es prohibeix la publicitat que sigui visible des de la zona de domini públic de la carretera, excepte les travesseres de població, en las quals la publicitat serà sotmesa a les ordenances municipals i s'haurà de situar fora de la zona de domini públic, i no afectar la senyalització, l'enllumenat i les balises de la carretera". Igualment, la disposició transitòria segona diu: "En el termini mínim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'haurà d'haver retirat tota la publicitat d'acord amb el que estableix l'article 36, sense que aquesta mesura doni dret a indemnització". La llei es publicava en el BOPIB núm. 88, d'11 de juny del 1990; fa, per tant, més d'un any. Quines actuacions ha tingut el Govern de les Illes Balears en aquest sentit?

EL SR PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz i Gomila):

Gracias, Sr Presidente. La Conselleria de Obras Públicas, a través del Departamento de carreteras, ha tenido dos actuaciones a este respecto. La primera fue comunicar a todas las empresas de publicidad la necesidad de proceder voluntariamente a la retirada de esta publicidad en cumplimiento de lo dispuesto por la ley, y a continuación se ha ordenado a los servicios de vigilancia que vayan elaborando un censo de toda la publicidad existente que no reúna los requisitos que marca la ley para poder levantar los expedientes necesarios individualizados para proceder nosotros directamente a su retirada, de no hacerlo las empresas afectadas. Evidentemente no ha transcurrido en exceso el plazo de un año; la publicidad existente es mucha y los medios disponibles son pocos, pero estamos en el asunto.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr Diputat?

EL SR ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr President. Nosaltres entenem que realment és difícil retirar totes les tanques publicitàries que hi ha les carreteres, Sr Conseller, però si aquest procés d'obrir un expedient a cada afectat i fer-los-ho retirar obligatòriament s'hagués començat fa un any, creim que el temps hauria bastat. A posta el Parlament, que ho va aprovar sense problemes perquè tothom va estar d'acord, va assenyalar aquest termini, que va considerar suficient per posar-ho en pràctica.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern?

EL SR CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz i Gomila):

Sí, Sr Presidente. Evidentemente, Sr Orfila, el plazo de un año es suficiente físicamente para proceder a la retirada, pero

usted no ignora que hay una problemática bastante compleja de carácter socio-económico alrededor de estas vallas: compromisos contractuales contraídos con las empresas publicitarias, con los anunciantes, etc., etc., es decir, que no es simplemente como retirar un objeto abandonado en la vía pública. Una valla publicitaria es algo más, tiene todo un entramado comercial bastante más complejo y ella dificulta que se pueda actuar con la celeridad que nosotros quisiéramos tanto como usted, en aras de una mayor seguridad vial, razón última por la que se impuso esta prescripción en la ley.

EL SR PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula?

Passam al punt següent de l'ordre del dia. En principi s'ha via previst tractar una interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre actuacions del Govern de la Comunitat relatives a la protecció del patrimoni cultural de l'Església catòlica a les Illes Balears. Atès que aquesta interpel·lació va dirigida explícitament a l'Honorable Sra Consellera de Cultura, Educació i Esports, deman als portaveus dels distints grups si tenen cap inconvenient que aquesta interpel·lació es ves com a darrer punt d'aquest ordre del dia.

Entenc, idò, que queda aprovada aquesta modificació de l'ordre del dia per assentiment.

III.1) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1133/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT, RELATIVA A MODIFICACIÓ DEL DECRET 106/90.

EL SR PRESIDENT:

Passam a punt següent, que és la Proposició no de Llei subscripta pel Grup Parlamentari Mixt, sobre modificació del Decret 106/90, a la qual no s'ha presentat cap esmena. En nom del Grup proponent, té la paraula el Diputat Sr Cosme Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Molt Honorable Sr President. Honorables Sres i Srs Diputats.

En primer lloc, he de demanar disculpes a la Cambra i sobretot a la Presidència pel temps que he tardat a arribar i per l'esbofetat que en trob a causa d'aquest allunyament que precisament no hem buscat nosaltres i que en han imposat des d'aquesta Mesa mitjançant una decisió que respectam, però que no hi podem estar d'acord. Per això vull aprofitar l'avinentesa i aquests moments de recuperar-me de venir de tan lluny per fer palesa aquesta protesta torn a dir que respectuosa, però enèrgica, i, sobretot, per recalcar això: que nosaltres no hem buscat aquest allunyament respecte de la Mesa, sinó que la Mesa l'ha buscat respecte de nosaltres.

EL SR PRESIDENT:

Sr Diputat, li prec que se cenyeixi a la qüestió.

EL SR VIDAL I JUAN:

Sí, senyor. Jo li deman disculpes, però és degut a aquest atropell, i quan un sofreix un atropell, no és una arbitrariedad, però és un atropell. Per acabar, vull dir que en data d'avui li hem expressat per escrit la nostra protesta en aquest respecte. No em vull fer pesat en aquest tema, tal vegada hi ha paraules diferents, però és evident que el bipartidisme de la Mesa s'ha reflectit en aquesta decisió.

EL SR PRESIDENT:

Sr Diputat, li prec que se ceneixi a la qüestió.

EL SR VIDAL I JUAN:

Per acabar bé, vull dir que a causa d'una situació de la qual no en teníem cap culpa els components del Grup Mixt, conseqüència del resultat que es va produir a les passades eleccions, hem sofert aquest atropell que volia fer patent aquí. Moltes gràcies per la seva condescendència i perdó si he ofès algú, a pesar que creim que els ofesos som nosaltres, sense tenir cap culpa.

Cenyint-me al tema d'aquesta proposició no de llei, també serà necessari, si m'ho permeten, fer un poc d'introducció, ja que només és conseqüència d'aquesta preocupació que tenim tots a les Balears, en aquesta Comunitat Autònoma, començant pel Govern, però que encara és més greu, més accentuada o més urgent per a aquest Diputat que parla, que és el problema de l'aigua. Torn a dir que he d'elogiar els esforços del Govern de la Comunitat Autònoma per aconseguir competències en aquest tema que ens afecta tant i que és especialment greu a les Pitiüses, on és, sens dubte, el problema número u, per a Eivissa i Formentera. Per què? Senzillament perquè d'un bé escàs i necessari, però sobretot escàs, s'està tornant precisament contra el conjunt de la població de les Pitiüses i se'n serveixen un nombre escàs de residents o d'habitants d'aquelles illes en benefici propi, perjudicant a la resta.

Per explicar això, només he de dir que aquesta preocupació de la Junta d'Aigües de Balears pugui d'alguna manera intervenir en aquest assumpte, que repetesca a alguns els produeix per exemple un bé tan escàs, els produeix un benefici tan pingües i - permetim la llatinada -, que només d'"enganches" d'un sol pou - i aquí és una castellanada - es treuen més 480 milions de pessetes - si algú ho dubta li donaré un informe econòmic, de quin pou es tracta, qui és el propietari, etc - i, en canvi, tots els voltants d'aquell pou - s'han salinitzat i ens trobam amb aquest greu problema. Per tant, la situació actual, que fa algun temps volíem corregir a través de la institució insular d'Eivissa, o sigui dels cens autonòmic d'Eivissa i Formentera, mitjançant un consorci insular d'aigües, a causa de la vigent Llei d'Aigües de l'any 1985, en aquest moment tenim l'oportunitat que el Govern de la Comunitat Autònoma, tal com va començar a fer-ho amb aquest Decret 106/90, intervengui ara d'alguna manera en aquest greu problema mitjançant la creació de la Junta d'Aigües de Balears.

No obstant això, i salvant, repetesca, aquesta bona intenció, vull fer unes petites advertències quant al text de la nostra proposició no de llei. Quan va ser traslladat al català - no sé si s'han esmenat en el BOPIB - es van produir una sèrie d'errors

que m'agradaria que ara es tinguessin en compte, i els dic abans que els a senyali un altre. On diu que en el Decret 106/90 es creen dos òrgans de funcionament, posa "del Govern", quan traduït correctament del castellà hauria de dir "de govern", i on se cita l'article 16.1b), per un lapsus potser mecanogràfic, es va posar c). Finalment - crec que això s'haurà esmenat en la publicació oficial - al final de l'exposició de motius, on diu "els òrgans de participació i clarificació en funcions merament burocràtiques i informatives, però dins els de govern", ha de dir "però no dins els de govern etc."

Fets aquests aclariments, volem dir que aquest text, que com a intenció torn a dir que ens pareix molt bé, quant a fa participació dels usuaris dins el òrgans de govern de la Junta d'Aigües, nosaltres hem trobat que es té en compte quant al òrgans de planificació i participació, però no quant als de gestió, o almanco no es diu clarament, o sigui, que quan parla dels òrgans de govern - del consell d'administració, en definitiva - no és té en compte aquesta participació dels usuaris. Remetent-nos al que diu la vigent Llei d'Aigües, nosaltres entenem que aquesta participació hi hauria de ser, perquè aquest article 16.b diu precisament que hi ha d'haver un terç dels usuaris, i aquest òrgan de govern - el consell d'administració -, que és l'únic que té competències executives, no hi figura.

Quant al punt 2, creim que també, en l'esmentada modificació del mateix Decret 106/90, l'atribució de competències executives a les juntes insulars d'aigües corregiria i d'alguna manera vendria a satisfer aquesta preocupació que abans he fet palesa. Per què? Senzillament perquè nosaltres creim que si l'òrgan de govern, el que té les competències - i ara ja no parlem d'illes menors o majors, sinó en general i concretament del cas de Menorca, Eivissa i Formentera - té un sol representant entre 13 membres i és l'únic òrgan amb competències executives, on tampoc no hi figuren els usuaris, a la Junta Insular d'Aigües - igual que en el consell general, naturalment - tenen unes competències que són més aviat de coordinació, d'elevat informacions, fer propostes, etc., però no competències executives.

Per acabar, nosaltres creim que seria molt important dotar de competències executives aquestes juntes insulars d'aigües, perquè aquest buit que hem esmentat abans i que existeix, perquè ens trobam en una Comunitat de discontinuïtat geogràfica, d'alguna manera també es corregiria. És evident que no es pot pretendre que la nostra Comunitat, a causa d'aquesta circumstància, només sigui una conca hidrogràfica única. Nosaltres creim que cada illa és una conca hidrogràfica diferent i, per tant, demanam, en aquest punt 2, que les juntes insulars tinguin competències executives.

Finalment, després de demanar a les Sres i als Srs Diputats que vegin quelcom de constructiu en aquesta proposició no de llei, que impulsin aquesta Junta d'Aigües de Balears i que tinguin una efectivitat en tota la Comunitat Autònoma, també ens agradaria que acceptassin el punt 3: Que abans de dia 1 de gener de l'any 1992, el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears dugui a terme les modificacions que hem especificat. Moltes gràcies, Molt Honorable Sr President. Gràcies, Sres i Srs Diputats.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Tenen la paraula els altres grups. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

"L'essència de la vida / viure millor no costa gairebé res / no podem viure sense ella / viure millor no costa gairebé res", ens referim a l'aigua.

La Comunitat Autònoma de les Illes Balears és un arxipèlag amb conques hidrogràfiques perfectament delimitades, cada illa n'és una. L'article 149 de la Constitució Espanyola diu que l'Estat té competència exclusiva, entre d'altres, en les matèries següents, la núm. 22 diu: "la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics, si les aigües passen per més d'una Comunitat". No és el cas de les Illes Balears. L'Estatut d'Autonomia, a l'article 10, dóna com a competències exclusives, entre altres matèries, "el règim d'aigües i aprofitaments hidràulics, canals i regatges, aigües minerals i termals".

Des d'aquesta mateixa tribuna hem esmentat la competència que té la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'ordenació, concessió de recursos i aprofitaments hidràulics, que tanmateix, fins ara, no s'ha reconegut. Hi ha hagut iniciatives legislatives que no han reeixit i aquesta situació continua plantejada amb tota la gravetat que en part ha exposat el Portaveu que ha defensat la proposició no de llei, i que jo encara voldria incidir en alguns aspectes que la fan especialment transcendent aquesta "essència de la vida". Què succeeix, per exemple, quan s'ha donat una concessió d'aigües per a ús agrícola-ramader i resulta que aquestes aigües són desviades cap a ús domèstic, per donar-les a una urbanització, el pla d'ordenació urbana del qual no podia ser aprovat precisament perquè estava situada en un àmbit on l'aquífer era sobreexplotat o es trobava en perill de sobreexplotació?

Em referesc a un cas concret, el cas de Tirant, a Menorca, es Mercadal. Hi hagut recursos d'alçada davant el Ministeri d'Obres Públiques i el silenci ha estat denegatori, però no hi ha hagut una exposició de motius, no hi ha hagut una argumentació que avalàs aquesta denegació, i l'article 94.3 de la Llei de Procediment Administratiu deixa claríssim que, malgrat que hi hagi silenci administratiu, tard o d'hora l'administració està obligada a explicar els motius d'aquesta denegació. Tot açò s'hauria pogut obviar si en aquesta Comunitat Autònoma ja tinguéssim – operativament i no a través d'un conveni - la competència efectiva en matèria d'aigües.

I ara ve la proposició no de llei del Grup Mixt. Nosaltres entenem, i així ho hem fet avinent en altres intervencions, que la Junta d'Aigües de les Illes Balears havia de tenir immediatament un desplegament reglamentari previst a l'article 14 del Decret 106 del Govern de les Illes Balears, que creàs a l'instant, amb funcions importants de vigilància i de control, aquestes juntes insulars d'aigües, precisament assumint com a bo el fet que la nostra conca hidràulica és circumscrita i delimitada pel fet insular. Res d'açò no s'ha produït encara i ja

han passat gairebé prop de dos anys. És ben hora de demanar que el Govern actuï. Em sap greu que no hi hagi el responsable de l'executiu, el Conseller d'Obres Públiques i Urbanisme, perquè crec que el debat hauria estat molt més directe, molt més viu i molt més ric si ell mateix ens hagués pogut informar i argumentar sobre aquestes qüestions, perquè era ell mateix que dia 9 d'abril del 1991, a través del Parlament de les Illes Balears, responia a una pregunta del nostre Grup Parlamentari i deia:

"El dia 28 d'octubre del 1986 es va subscriure un conveni de col·laboració entre el MOPU i la Comunitat Autònoma en matèria d'obres hidràuliques que regula la col·laboració entre aquestes administracions en l'exercici de les competències que en matèria d'aigües encara exerceix de manera efectiva l'Administració central". Punt i a part. "Una vegada funcioni a plena capacitat la recentment estructurada Junta d'Aigües, s'intentarà novament que l'Estat delegui a la Comunitat Autònoma les competències que l'Estatut d'Autonomia fixa com a pròpies de la Comunitat, sempre que això no pugui representar un retard en l'assumpció efectiva de les esmentades competències". (Pot ser s'ha vist que traduïa directament del castellà, perquè la contesta, com és habitual en aquesta Conselleria, venia en castellà).

Evidentment nosaltres pensam que hem de demanar que aquestes delegacions arribin aquí, no com a tals delegacions, sinó com a competències exclusives i pròpies, però és que vostès no fan ni les coses petites, les que podem fer. Molt bé, idò, i enhorabona a aquesta proposició no de llei del Grup Mixt perquè toca un punt sensible, un punt important, un punt, a més a més, fàcilment executable.

A part d'açò, la Llei d'Aigües, "la Ley de Aguas", l'estatal, configura a l'article 16, efectivament no al punt c) – objecte d'una sentència del Tribunal Constitucional, que l'ha deixat inhàbil -, sinó al punt b), que estableix la necessitat de la participació dels usuaris, i els usuaris, en aquest Decret 106, no són presents a la Junta d'Aigües i hi han de ser per llei. Per tant, crec que aquesta Cambra no tindrà cap inconvenient d'instar el Govern perquè modifiqui el Decret.

Les funcions executives per part de les juntes insulars potser més endavant seran objecte d'una nova consideració, perquè supòs que el Govern tindrà alguna cosa a dir en matèria d'una competència que no ha pogut ni ha volgut delegar fins ara als consells insulars, ja que el fet de crear juntes d'aigües insulars implicaria d'alguna manera delegació competencial, i el Govern Balear ja té assumida en part aquesta delegació a través d'un conveni. És una situació agafada amb agulles, prou difícil.

En definitiva i per acabar, nosaltres creim que el tema mereix un estudi especial, perquè no basta depurar les aigües residuals, que ja s'han utilitzat; hem de maldar perquè aquesta essència de la vida no s'acabi abans de fer possible que els habitants de les Illes Balears la puguin fer servir, i açò no té cap altra perspectiva que una planificació hidrològica que ja és possible fer des d'aquí, però, a més a més, lligant creixements urbanístics amb expectatives de cabdals que en qualsevol cas haurien de ser controlats, perquè ens hi jugam la vida, ens hi jugam el futur. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Tur i Torres.

EL SR TUR I TORRES:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Breument, per fixar la postura del Grup SOCIALISTA respecte d'aquesta proposició no de llei. D'entrada vull avançar que votarem a favor, perquè estam d'acord amb el seu esperit i ens pareix bé que aquest Parlament insti el Govern de la Comunitat Autònoma perquè concedeixi la participació dels usuaris en els òrgans de govern de la Junta d'Aigües de Balears i modifiqui el Decret sobre l'organització i règim jurídic de l'esmentada Junta, dotant de competències executives les juntes insulars d'aigües.

Entenem que una autèntica política d'aigües, atesa la urgència del problema en aquestes illes, només es pot dur a terme amb una autèntica participació i una adequada coordinació. Com també ha assenyalat el portaveu que m'ha precedit, vull esmentar que, tractant-se d'un tema d'aigües - encara que es consideri un tema menor, perquè és una simple rectificació d'un decret - creim que l'absència del Conseller és significativa.

Votarem a favor per una simple lectura literal de la Llei 29/85, de dia 2 d'agost, la Llei d'Aigües, i del mateix Decret 106/90, l'article 2 del qual diu textualment: "En el exercicio de sus funciones - referint-se a l'entitat que crea aquest decret - l'entitat autònoma ajustara su actuación a los siguientes principios: Unidad de gestión, tratamiento integral, economía del agua, desconcentración, descentralización, coordinación, eficacia y participación de los usuarios". Això no es correspon amb l'articulat del mateix decret; vostès fan aquí una declaració de principis en els quals es veu que no creuen, perquè més endavant no els recullen a l'articulat.

I encara hi ha més: La mateixa Llei d'Aigües, a l'article 24, classifica els òrgans de govern i administració propis de l'organisme de conca en òrgans de govern, òrgans de gestió en règim de participació i òrgans de planificació, cosa que no fa el decret esmentat, que es limita a assenyalat com a òrgans propis de la Junta d'Aigües de Balears els de govern i els de participació i planificació, oblidant els de gestió en règim de participació. Crec que és un matís important i que, a més, avala i motiva la proposició de llei presentada. A més, el Reglament de l'administració pública de l'aigua i de planificació hidrològica, que desenvolupa els títols II i III de la Llei d'Aigües, quan fa referència als principis generals, al seu article 7, apartat b), diu clarament: "La representación de los usuarios en los órganos colegiados de la administración hidráulica - tots, sense excepció - no sera inferior al tercio de los miembros que la integran". Per tant, entenem que queda clar que qualsevol òrgan col·legiat que desenvolupi qualsevol tema de l'administració hidràulica ha de tenir en compte aquests principis.

Pel que fa al punt 2, tenint en compte que aquesta és una Comunitat d'illes i que cada illa - com han dit els dos portaveus que m'han precedit - s'ha d'entendre com una conca hidrogràfica

distinta amb una problemàtica distinta i, per tant, necessitada d'unes solucions també diferents, és correcte i lògic que les competències executives de cada junta insular siguin pròpies i que puguin gaudir-ne.

És evident, per tant, que aquest Decret és millorable no només des del punt de vista legal i ajustant-se a les lleis dins les quals s'ha d'emmarcar i és correcte que aquest Parlament insti el Govern perquè el rectifiqui. Per aquest motiu el recolzarem, però entenem, sobretot, que el Govern hauria de portar al Parlament el projecte de llei de constitució d'un organisme de conca, tal com recull el mandat parlamentari aprovat en sessió plenària de dia 19 d'abril del 1989 i a que a hores d'ara no tenim notícia que s'hagi portat a aquest Parlament. A més, en aquesta moció aprovada es fixava que s'havia de fer en un termini de dos mesos, cosa que no ens estranya, però crec que ja seria hora de portar-lo i que aquest projecte de llei, que es debatiria en el si d'aquesta Cambra, recollís l'autèntic esperit participatiu i descentralitzador que inspira la Llei d'Aigües. Res més; moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr Guasch.

EL SR GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ja que els meus antecessors no han fet un repàs molt profund de la Llei d'Aigües - socialista, per cert - passarem a estudiar-la a més d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Mixt en relació amb la sol·licitud d'efectuar canvis en el recent Decret de dia 10 de l'u del 1991, que desenvolupa competències en matèria d'aigües.

Aquest decret és basa en la Llei d'Aigües 29/85, de la qual em pareix que recull perfectament els principis que la inspiren. La representació dels usuaris, que és normal que en principi preocupi a l'Honorable Sr Diputat proponent, queda suficientment garantida amb la participació que el Decret estableix en el si del Consell General de l'Aigua, recollit a l'article 12.2 e), que, seguint les indicacions de la Llei d'Aigües en què es basa el Decret, contempla una representació d'un nombre de vocals no inferior al terç del total dels que formen el Consell. D'igual manera es contempla la mateixa proporció en les juntes insulars d'explotació que es preveuen crear a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, fet també recollit al punt b) del paràgraf 2 de l'article 14.

Una altra cosa que en principi també preocupa al Diputat proponent és allò que ordena l'article 13.1 de la Llei 29/85. En primer lloc, el preocupa el tema de la descentralització. Jo crec que s'acompleix en dues vertents, o almanco jo ho havia estimat així: Es descentralitza en el moment que el Govern de la Comunitat Autònoma fa ús del paquet de competències que el Govern central l'autoritza a controlar, basat i regulat en el conveni de col·laboració que s'estableix entre la Comunitat Autònoma i el Ministeri d'Obres Públiques dia 28 d'octubre del 1986. Per acomplir més la descentralització, el Govern de la

Comunitat Autònoma s'estableix la creació de les juntes insulars d'explotació de Mallorca, Menorca i d'Eivissa i Formentera, també previstes a l'article 14.

Quant a coordinació i eficàcia, coses que també exigeix amb molt bon criteri el text de la Llei 29/85, a Llei d'Aigües, tal vegada haurem d'esperar que es desenvolupi el decret en conjunt, que es va iniciar dia 11 de juny del 1991 - diríem que encara pren biberó - i en el cas hipotètic cas que allò que estableix generi vicis que contradiguin l'esperit de l'esmentada Llei d'Aigües, aquest Diputat que parla donarà suport a les acotacions oportunes previstes també a l'article 13.1, paràgraf d), del Decret en qüestió, i a l'article 14.1 quant a les juntes insulars d'explotació.

Que no hi ha representació en el consell d'administració? En principi hauríem de saber si el consell d'administració és un òrgan col·legiat, tal com preveu la Llei d'Aigües 29/85, però si el consell d'administració està supeditat a les directrius del Consell general de l'Aigua, que tal com diu el Decret és l'òrgan suprem de participació i planificació en matèria d'aigües, i en aquest Consell General d'Aigua hi són representats els usuaris i l'Administració tal i com prescriu la Llei 29/85, no em negaran que el consell d'administració queda relegat a l'exclusiva missió executiva dictaminada des del Consell General de l'Aigua i que el concepte d'administració que defineix la Llei 29/85, aplicat al text del Decret, queda desvirtuat en relació amb el concepte que dóna de la mateixa paraula la Llei 29/85, de manera que el vertader òrgan de decisió i planificació continua essent el Consell General de l'Aigua, i que el consell d'administració només queda amb la missió d'executar les seves directrius.

També s'ha parlat de conques diferents. Pel que fa a regulació d'aigües, no hi ha cap motiu perquè la mateixa norma no sigui efectiva per a tota la Comunitat. A la Comunitat balear no crec que hi hagi mai problemes de transvasaments entre illes; el dia que la tècnica ho permeti i les necessitats ens hi obliguin, serà que realment estam molt malament.

Pel que fa a les rectificacions del Decret, és clar que el Diputat proponent ha interpretat d'una manera particular tant la Llei 29/85 com el mateix Decret del Govern balear, interpretació que al meu entendre i al del Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA no correspon a la realitat, i per això recolzam en la seva totalitat el Decret que es qüestiona i en aquest sentit sol·licit de la cambra que rebutgi de ple la Proposició no de Llei presentada pel Grup Mixt. Gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr Vidal per un temps de cinc minuts.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr President. Esper que els segons que he tardat a arribar no comptin.

He seguit amb molta atenció, lògicament, totes les intervencions posteriors a la nostra proposta sobre aquesta sol·licitada reforma o modificació del Decret 106/90 del Govern de la Comunitat Autònoma. M'alegra que ens honri amb la seva

presència el Molt Honorable President del Govern; veig que se n'ha anat, però supòs que tornarà. Ja que els que m'han precedit en aquesta tribuna han llamentat que el Sr Conseller d'Obres Públiques no hi fos, jo ara també m'alegro que sigui aquí perquè tal vegada no ha pogut sentir que jo era conscient dels esforços que fa el Govern per poder assumir les competències de les aigües d'alguna manera posar remei a aquest greu problema.

S'ha posat de manifest que, així com els grups parlamentaris PSM-EEM i SOCIALISTA han entès perfectament i han acordat recolzar aquesta constructiva proposició no de llei, cosa que agraesc, el Grup majoritari no ho ha vist així. Jo m'atrevesc a dir que, malauradament, aquest assumpte de l'aigua és una qüestió d'humitat, però sembla que no d'humilitat i ho lament molt. Repetesc que m'agradaria que el Sr President del Govern fos aquí, perquè en el seu discurs d'investidura va dir que era tan insularista com qualsevol, que creia que s'havia de dur a terme aquesta descentralització, i jo li vaig contestar que la nostra abstenció, en aquest cas, seria positiva, però es veu que els encarregats d'intervenir no ho han entès així, perquè fins i tot han defensat una descentralització, però la descentralització "light", si em permeten l'anglicisme, a la qual ens tenen acostumats, cosa que jo pensava que ara canviaria - naturalment per part del Grup majoritari que dóna suport al Govern -.

Ha dit que aquí no hi havia por de transvasament. En l'assumpte de l'aigua indubtablement no hi por de transvasaments, però en l'enfocament d'aquest és inqüestionable que hi ha hagut un autèntic transvasament al senyor que ha intervengut com a portaveu del Grup PP-UM, encara que sigui el Sr Guasch del PP d'Eivissa. Ell diu que nosaltres no hem aprofundit en l'estudi del Decret de la Comunitat Autònoma i, modestament, jo he de dir que nosaltres sí i ell no - segons el meu parer, segur que no. El que puc dir és que encara que no sigui hermeneuta - utilizam paraules que supòs que em dispensaran els membres d'aquesta Cambra, però no hi ha més remei - així mateix tenc una idea elemental que quan un decret diu "els òrgans col·legiats" i no fa cap excepció, és indubtable que el consell d'administració, que és l'únic òrgan de govern amb competències d'aquesta Junta d'Aigües de Balears, precisament és l'únic que té competències i no té per què haver-hi aquest terç en la representació dels usuaris.

Repetesc que no som hermeneuta; totes les opinions són discutibles, però crec que des d'una perspectiva objectiva és indubtable que l'haurien de tenir, però això supòs que tampoc no ha de ser un entrebanc ni s'ha de veure com si aquesta proposició no de llei volgués esmenar la plana al Govern, sinó com una ajuda, perquè, no sols en això, que és important: sobretot quan deim que les juntes insulars d'aigua han de tenir competències executives a causa de les peculiaritats de la nostra regió i, repetesc, perquè quan es faci el pla hidrològic s'ha de contemplar aquest tema - diuen que es farà i jo no ho dubto, per això dic que més que d'humitat és una qüestió d'humilitat - i veure en aquesta proposició no de llei quelcom que tota la Cambra hauria de recolzar i que seria una llàstima que no ho fes el Grup majoritari per aquest joc de paraules que he dit. Per què? Perquè va exactament en contra del que acaba de dir el Sr Portaveu, en aquest cas, del Grup Parlamentari POPULAR UNIÓ-MALLORQUINA.

Francament, jo crec - i tot d'una acab - que ell ha dit que el consell d'administració no pot ser un òrgan col·legiat. No ho sé,

potser jo m'equivoqui, però jo crec que en els òrgans col·legiats, precisament, s'ha de contemplar el consell d'administració, sobretot quan la junta de govern és l'única que té competències executives. No disfressem la cosa de planificació, participació, etc., perquè caurem en aquesta descentralització "light" que ens estranya que defensi un representant del Partit Popular d'Eivissa. Ens estranya de veritat i està en contradicció amb les intencions que va manifestar el Molt Honorable Sr President de la Comunitat Autònoma en el seu discurs d'investidura, on va fer gala d'insularisme. Amb tota humilitat deman també el suport del Grup majoritari per a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Sí, té la paraula el Sr Guasch.

EL SR GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr President. Per les al·lusions que s'han fet aquí, el Sr Vidal sap tan bé com jo que de la mateixa manera que el Consell General de l'Aigua encara pren biberó, aquest Diputat que parla, en política, també pren biberó.

Quan el meu Grup m'ha encarregat que estudiàs la seva proposta de llei, de segur ho ha fet perquè era molt fàcil; atès que avui debut aquí, era normal que m'ho posassin una mica com ho feien a Fernando VII. Era tan fàcil, que realment he trobat molt estrany que el Sr Vidal, expert en matèria política, no hagi sabut interpretar una llei tan fàcil com aquesta. Res més. Gràcies

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Procedirem a la votació.

Sres i Srs Diputats que votin a favor de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden asseure's.

Sres i Srs Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que s'abstinguin?

El resultat de la votació ha estat el següent: Vots a favor, 28. Vots en contra, 31. Abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari MIXT, sobre modificació del Decret 106/90.

III.2) PROPOSICIÓ NO DE LLEI NÚM. 1212/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM, RELATIVA A REORDENACIÓ POSTAL DE L'ESTAT ESPANYOL.

EL SR PRESIDENT:

El punt següent de l'ordre del dia és la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, relativa a la reordenació postal de l'Estat espanyol. Té la paraula pel Grup proposant, el Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Dia 1 de gener, no del 1992, quan s'esperen moltes coses, sinó del 1991, d'enguany, d'una manera molt poc coneguda es va procedir a transformar els serveis de Correus i Telègrafs en un organisme autònom i, com a conseqüència d'aquesta transformació, també es va produir una reordenació postal de l'Estat Espanyol que, curiosament, comportava la divisió arbitrària, no cal dir-ho, de Catalunya amb la zona de Barcelona, l'adscripció de Girona, Lleida i Tarragona a la zona de Catalunya i Aragó, amb seu a Saragossa, i la inclusió de Múrcia amb el País Valencià i les Illes Balears.

No hi ha dubte que açò suposa un menyspreu, una no consideració a la identitat nacional, a la realitat plurinacional de l'Estat espanyol, ja que d'alguna manera no respecta l'ordenament autonòmic establert a la Constitució espanyola, adscriuint Múrcia, per exemple, que forma una comunitat autònoma pròpia, amb el País Valencià i les Illes Balears, i que, a més a més, tenen una problemàtica lingüística completament diferenciada; em referesc a Múrcia en relació amb el País Valencià i a les Illes Balears. No parlem ja de l'anomalia i l'insult que suposava la separació de Girona, Lleida i Tarragona de Barcelona, açò no era de rebut, i hi va haver una gran mobilització del cos social al Principat de Catalunya que, per sort, dia 10 de juliol d'enguany - s'hi posava remei. Havien aconseguit, a través de la mobilització popular, de la sintonia entre les administracions, les institucions públiques, el mateix Parlament de Catalunya i les entitats de base, transformar una realitat dolenta, negativa, perjudicial per al procés de reconstrucció nacional que afecta els nostres pobles.

Aquesta situació -refeta, reconduïda en el Principat de Catalunya- continua gravant problemàticament les nostres illes. Pensin que, dins la plataforma unitària que va aconseguir redreçar aquesta situació, la Federació Lull hi contempla la presència d'Obra Cultural Balear, una institució lloable, important en la seva trajectòria de lluita per a la recuperació lingüística en el nostre país. Obra Cultural Balear demanava també, amb altres entitats de base, que la rectificació de Correus era una decisió insuficient, que quedava encara el problema de les Illes Balears i el problema del País Valencià.

Avui, idò, duim a consideració d'aquesta Cambra una sol·licitud de suport institucional a una decisió que nosaltres consideram arbitrària, tant arbitrària com ho va ser, per exemple, la creació~ d'un espai comunicacional en el mapa de televisions privades, que suposava un entrebanc més a la normalització lingüística. Com a prova que això que he dit respon molt més a criteris polítics, centralitzadors i centralistes, que cal reconèixer que hi són i mai no hi han deixat de ser, vull posar damunt la taula el fet que el mateix Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, al núm. 19 de la revista El correo postal y telegráfico, de setembre de l'any 1990, proposava la constitució d'un mapa territorial per a l'Estat espanyol molt més adient, idoni i respectuós amb aquest principi constitucional de la pluralitat lingüística, de la plurinacionalitat de l'Estat espanyol, i recollia vuit àrees territorials, vuit, fixin-se bé que el mateix color agermanava totes les terres de parla catalana.

Això era pel setembre del 1990, però pel gener del 1991 una decisió - suposam que amb una intencionalitat que em guardaré de qualificar - acabava amb aquells propòsits raonables. Cal, idò, que el Parlament de les Illes Balears, recollint el sentit de les diverses formacions polítiques i del poble de les Illes Balears, reclami reconduir, recuperar aquest mapa territorial, aquest mapa d'ordenació postal, ja que si no ens defensam en les coses petites tampoc no aconseguirem els objectius grossos que ens hem proposat totes les forces polítiques, suposam, a partir de la posada en pràctica de l'Estatut d'Autonomia i de l'autogovern. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. S'ha presentat una esmena en relació amb aquesta proposició no de llei, la núm. 1584, presentada pel Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula per aquest Grup, el Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Gràcies, Molt Honorable Sr President. Sres i Srs Diputats.

El nostre Grup està disposat a donar suport a aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM-EEM, i amb aquest ànim hem presentat aquesta esmena, perquè d'alguna manera això podria ser un entrebanc per donar-li aquest suport: em referesc a la nostra filosofia en aquest respecte i a la de del Grup proponent. Crec que no han de tenir cap inconvenient per assumir-la, perquè l'única cosa que nosaltres demanam és que substituïxin - ambdues esmenes són de substitució - a l'apartat 1.a, on fa referència al País Valencià, quan diu "anul·lar la decisió que vincula les Illes Balears amb Múrcia, als efectes de configurar una mala anomenada "zona de levante", on també s'inclou el País Valencià"; si ells - tota vegada que han posat País Valencià amb majúscules - si el mateix país valencià diríem en sentit genèric, amb minúscules, es diu Comunitat Valenciana, nosaltres creim que hem de respectar el que ells han decidit com a denominació.

Pel que respecta als Països Catalans, ara no entrarem en discussions perquè la nostra intenció és recolzar aquesta proposició no de llei, però quan proposam de substituir "Països Catalans" per "països de llengua catalana" no feim més que remetre'ns a la denominació que es va usar en el segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Com va dir una persona aquí present, les observacions de la quan aprecio molt, no hem de ser més papistes que el Papa. En ambdós casos, proposam que el Grup proponent tenguí en compte aquestes esmenes i nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Donam ara la paraula als Grup que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr Alfonso i Villanueva.

EL SR ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ens trobam davant una proposició no de llei que pot ser l'inici d'un caramull de proposicions no de llei que intentin reordenar o ordenar d'una altra manera tota la xarxa d'empreses nacionals, organismes autònoms, instituts públics, empreses privades, bancs i d'altres coses, precisament perquè amb l'excusa - en aquesta proposició no de llei nosaltres no veim molt clara - que, d'una manera o altra, aquestes ordenacions atempten contra la unitat lingüística del català.

Passarem al tema que ens ocupa, que és l'ordenació postal d'Espanya, que - com saben tots els Diputats i especialment els del PSM-EEM, és una competència de la Direcció General de Correus, que es realitza a través de l'organisme autònom de Correus. Nosaltres creim que per fer aquesta ordenació, sobretot tractant-se d'ordenació de distribució postal - després vostès veuran perquè pos èmfasi en això - s'han d'estudiar criteris de racionalitat de cara a millorar bàsicament el servei públic de correus, que per desgràcia, en aquest país nostre, encara no és dels millors del món, i també creim que el primer criteri que s'ha de tenir, quant a distribució de les cartes, impresos, paquets postals, etc., ha de ser precisament aquest criteri de servei públic, que pareix que el PSM-EEM no té en compte en absolut o que li és igual, perquè ni l'esmenta.

Nosaltres creim que una distribució de les cartes a nivell d'Espanya - després entrarem d'una altra manera en el tema - no té massa a veure amb la normalització lingüística, la veritat, i el Sr López i Casanovas encara no ha explicat que la distribució d'un paquet que vagi escrit en castellà, anglès, francès, etc., tenguí molt a veure amb la normalització lingüística, a no ser que vulguem obligar a tothom que escrigui cap a aquesta Comunitat Autònoma o des d'aquesta Comunitat Autònoma a fer-ho en català.

De totes maneres, a la proposició hi ha una cosa que en principi hem de tenir en compte: que aquestes illes són això, unes illes, i que possiblement hi hauria raons, no només de caràcter lingüístic, sinó de caràcter territorial, de territori, perquè es considerassin les Illes com una zona de distribució postal, perquè, al marge de la proposició de llei, en la qual entraré després, ¿què planteja el PSM com a arguments? Diu que aquesta distribució suposa un menyspreu a l'ordenament autonòmic. La veritat és que no veim cap menyspreu a l'ordenament autonòmic, molt més tenint en compte - i jo crec que no se'ls ha escapat als Diputats del Grup Parlamentari PSM-EEM - que el que fa amb aquesta ordenació és incloure Múrcia dins una zona de parla catalana, no incloure Balears dins una zona de parla castellana, perquè el pes geogràfic i el pes demogràfic de la Comunitat Valenciana i de Balears són molt superiors als de la Comunitat de Múrcia. En tot cas, qui hauria de protestar seria Múrcia i no les dues comunitats de parla catalana. Supòs que això no se'ls ha escapat, i ho demostra la fina redacció del punt 1.b, com veurem després.

La veritat és que exageren i molt. No creim que aquesta redistribució ajorni indefinidament la normalització, o "la inexistent normalització lingüística", a part de la contradicció del mateix paràgraf: si és inexistent, és molt mal de fer que l'ajorni. Nosaltres no creim ni que l'ajorni ni que la normalització sigui inexistent. Que tampoc no atén la realitat plurinacional de Múrcia també ho diuen vostès, no ho dic jo; la veritat és que en aquest cas, com he dit, seria Múrcia que hauria de protestar esgrimint aquest argument.

Després, a la proposició, senyors del PSM-EEM, ja fan una autèntica finura dialèctica. A l'1.a) que és l'autèntica proposició, diuen "anul·lar la decisió que vincula les Illes Balears amb Múrcia als efectes de configurar una mal anomenada - no s'anomena malament, és una zona de Llevant, es Llevant tot això - on també s'inclou el País Valencià". Es podria redactar d'una altra manera: "el País Valencià i Balears, on també s'inclou Múrcia". No li pareix que seria més propi, atès el pes demogràfic i territorial de cada Comunitat? Finura, perquè clar, el que vostès volen defensar aquí és que ens inclouen amb una Comunitat de parla castellana, no que inclouen una Comunitat de parla castellana dins unes comunitats de parla catalana. És una finura, i estic segur que vostès ho saben, n'estic seguríssim, perquè ens coneixem de fa molts d'anys i el Sr López i Casasnovas és prou fi per això.

Respecte al punt 1.b), realment no sabem què proposa. Si proposa que es respecti l'ordenament autonòmic actual, haurien de demanar - i nosaltres hi estaríem absolutament d'acord - que es creàs una zona que compregués les Illes Balears; si demanen que aquest ordenament autonòmic que s'ha de respectar és l'ordenament autonòmic dels Països Catalans, la veritat és que nosaltres no hi estam d'acord en absolut, perquè negam la principal: no hi ha un ordenament que només inclogui els Països Catalans, amb això no hi podem estar d'acord, i si el que demanen és que en lloc de dependre de València, pel que fa a l'ordenació postal, depenguem de Barcelona, tampoc no ens pareix massa important. La veritat és que, al nostre parer, no queda gens clar el que vostès demanen a l'1.b).

Nosaltres, senyors del PSM-EEM, si aquest és el sentit de la seva proposició i hi quedàs reflectit, estaríem absolutament d'acord que instàssim o demanàssim al Govern de la Comunitat Autònoma que fes totes les gestions necessàries davant la Direcció General de Correus per tal que les Illes Balears es constituïssin en una zona de distribució in-' dependent, absolutament d'acord. També els volem dir, perquè estiguin tranquils - tal vegada no hi estan, perquè no ens han inclòs dins l'àrea de Barcelona - que en aquests moments la Direcció General de Correus estudia precisament això, convertir les Balears en una zona de distribució independent, i per això creim que tal vegada les gestions del Govern autònom serien molt eficaces. Per tant, en el sentit que el Govern autònom faci les màximes gestions possibles, que parli amb la Direcció General de Correus, que parli amb l'organisme autònom de Correus i Comunicacions per fer això, nosaltres estam absolutament d'acord i els donaríem el nostre suport absolut.

Per acabar, senyors del PSM-EEM, si la seva proposta es manté tal com va, al nostre Grup no li quedarà més remei que abstenir-se. No podem estar en desacord en el desig que es configuri una zona de distribució postal a les nostres illes - això pareix que vostès ho volen dir, però un poc embullat -; no estam d'acord que es configuri una nova zona postal dependent de Barcelona, no hi estam d'acord, i no estam d'acord que es configuri una zona postal dels Països Catalans, perquè deu ser la solució més irracional del món. Si vostès estan disposats que Balears es configuri com a zona de distribució postal - parlam d'això, no parlam d'altres coses - nosaltres els donaríem un suport absolut. Si no, ens haurem d'abstenir, perquè veim la seva bona voluntat i la seva fina - i al mateix temps dolenta - redacció de la proposició. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR i UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Jaén Palacios.

EL SR JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias. Creo que el Portavoz del Grupo SOCIALISTA ha centrado el debate y ha entrado en la cuestión, que no es un tema de carácter lingüístico, sino de organización, y hay que reconocer que en toda organización existen seis funciones, entre ellas la de planificar, la de organizar, la de informar, la de presupuestar, la de seleccionar y la de dirigir, y estas funciones se dan en cualquier organismo, entre ellos el servicio de correos.

El Sr Alfonso ha hecho una referencia a la exposición de motivos de la Proposición no de Ley del Grupo Parlamentario PSM-EEM. Nosotros tampoco compartimos lo que figura en ella y estamos en la misma postura que el Grupo SOCIALISTA: realmente entendemos que eso no significa un menosprecio a la identidad nacional; que desde luego no aparca indefinidamente, como muy bien ha matizado el Sr Alfonso, el proceso de normalización lingüística, que sí existe, porque lo podemos constatar; que desde luego no se puede pretender que exista una implicación necesaria dentro de lo que es una lengua propia y un sistema de organización, porque esto lo podemos ver, que ningún criterio de lengua es decisivo a efectos de organización, y que, por supuesto, como se dice en la exposición de motivos, no es una decisión ilógica, continúan diciendo, ya que no respeta las redes comerciales de transporte, de telecomunicación ni de informática y que se contradice con el espíritu de eficacia. Si fuera por eficacia, nosotros, que fuimos a las pasadas elecciones con el eslogan electoral de eficacia, tendríamos que compartirlo, pero la verdad es que no es así.

Es un tema que afecta realmente a una organización de un organismo autónomo que hay que recordar que es competencia exclusiva del Estado. El Estado tiene con carácter exclusivo esta ordenación de los servicios postales y es una interferencia, en una u otra forma, en esa autonomía y una ingerencia en las atribuciones que tiene el Estado por la Constitución española. Nosotros pensamos que el ordenamiento autonómico no tiene por qué reflejarse en este tema, que es más un asunto de una buena distribución de un servicio postal, como dijo el Portavoz del Grupo SOCIALISTA. Lo que importa es que los servicios postales funcionen, que es un debate que a veces se ha hurtado a la Cámara, porque no ha interesado a nadie, pero que los servicios postales funcionan y que si el coronel no tiene quien le escriba, aparte que si al coronel escriben que le llegue la carta.

Hay diversos puntos que se han tratado aquí y que yo pasaré por alto, porque entrar en esos temas sería una reiteración. Lo cierto y seguro es que no se puede hacer lo que los matemáticos dicen una aplicación billectiva entre una realidad plurinacional, como determina la Constitución, y una organización de un servicio, y lo cierto y seguro que al referirnos a la terminología constitucional deberá aplicarse la terminología que los estatutos determinan respecto a la Comunidad Valenciana. Nosotros no apoyaremos ninguno de los puntos, incluso aunque se aceptase la enmienda que propone el Grupo MIXTO, que es una enmienda de carácter meramente lingüístico que no afecta al

contenido. Por tanto, votaremos en contra a todos los puntos de esta proposición no de ley. Muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. En aquest moment deman al Grup proposant si vol fer ús de la possibilitat de suspendre la sessió per un temps de deu minuts, tal com marca l'article 165.2 del Reglament. No? Idò té la paraula el representant del Grup proposant, Sr López i Casasnovas, per acceptar o rebutjar l'esmena i fixar posició.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Realment jo he de començar aquesta intervenció constatant que una proposició no de llei exactament igual a aquesta, canviant el que s'ha de canviar, es va presentar al Parlament de Catalunya i va ser defensada d'una manera molt eficaç pel Partit Socialista de Catalunya PSOE i aprovada per unanimitat de la Cambra. El que passa és que en aquestes illes hi trobam una realitat de consciència nacional molt diferent, ho dic lamentant-ho i sentint la sensació que encara cal fer molta més feina per fer avançar aquests plantejaments, perquè em sembla que ens equívocam.

No s'equivoca el Grup que presenta aquesta proposició no de llei. "Se equivocó la paloma, se equivocaba" que pensava que anava al Nord i anava al Sud, i a mi em sembla, Sr Alfonso, que també ens hem equivocat d'orientació en els punts cardinals. "Levante" és "levante" vist des de Madrid, des d'aquí imagin que la situació deu ser ponent. Espanya es pot veure en projecció cap a ponent, des de les Illes Balears, o des de Madrid amb una visió centralista, que no és la nostra. Inicialment, nosaltres li volem dir que hem recollit la proposta dels Sindicats, de Comissions Obreres i d'Unió General de Treballadors - de les seccions de normalització lingüística que tenen aquests sindicats - i que la duiem a debat a aquesta Cambra amb la il·lusió que el Parlament la podria recolzar, sobretot la gent que fa reclam d'una tradició socialista i progressista.

No es tracta d'una organització que estableixi zones de distribució postal, és una cosa molt més profunda, informin-se. Darrera açò hi ha una política de publicitat, de difusió de serveis, de guia i codis postals, de tarifes, d'informatització, de serveis bancaris i tot açò ho recolleix aquesta proposta que lament que no hi hagin pogut tenir accés. La resolució és irracional, l'actual, l'anterior no; la que feia el Ministeri de Turisme i Transports en aquell moment, el mes de setembre del 1990, era correctíssima. Aquesta resolució és irracional, si tenim en compte que s'articulen les diferents xarxes de transports, informàtiques, i que açò suposa un menysteniment de la realitat nacional i que es frena el procés de normalització lingüística dels serveis de correus abans a Catalunya, ara a les Illes Balears, també al País Valencià, perquè evidentment no es tracta que Múrcia es normalitzi lingüísticament, ja que no en té cap necessitat. La regió de Múrcia, tal com diu el seu Estatut d'Autonomia, ja està prou normalitzada en castellà; el problema és nostre i som nosaltres que l'hem de defensar.

Llavors, el PSM-EEM, precisament perquè té una visió de Correus com a servei públic, entén que s'ha de tenir en compte aquest servei públic i ha de respondre a les necessitats de la

població, i una de les necessitats de la població de les Illes Balears és la normalització lingüística, però és que, a més a més, les legislacions autonòmiques i la mateixa Constitució avalen aquests processos d'organització postal, telegràfica, comunicacional, encara que vostès mai no hagin volgut reconèixer aquestes situacions.

Inexistent normalització lingüística a l'àmbit de Correus i Telègrafs: Demà és parlar, és una proposició no de llei que demà tindrem ocasió de constatar i esperar coincidir en aquest tema, perquè ja ho hem fet dins la Comissió de Cultura d'aquest Parlament, a l'anterior legislatura. Aleshores, no per finura, sinó senzillament per racionalitat, ¿no els sembla que convendria que les Illes Balears no depenguessin - no de Barcelona, alerta, ni de València - de Madrid? És una qüestió que nosaltres podem sol·licitar des d'aquest Parlament amb una visió no autodeterminista, senzillament de l'exercici de les mínimes quotes d'autogovern que tenim en aquests moments, sense aplicar, açò sí, criteris jacobinistes.

Jo també voldria fixar posicionament respecte de les esmenes que ha presentat el Grup Mixt. És evident que l'Estatut d'Autonomia del País Valencià denomina aquella Comunitat Autònoma "Comunidad Valenciana". És evident que les Illes Balears també formam una comunitat autònoma com les altres setze de l'Estat espanyol. Record que un Honorable Diputat d'aquest Grup Mixt ha defensat sempre la impropedència de lligar el nom "Comunitat Autònoma" a les Illes Balears. Els nacionalistes que tenen idea d'un nacionalisme de país, no d'un nacionalisme espanyolista, no tenen cap empatx de dir que no som una comunitat autònoma, que som una nació, açò ho deia el Sr Pujol en el discurs sobre l'estat de la nació a Catalunya, fa molt pocs dies, i el Sr Obiols del PSC també li donava la raó en aquesta qüestió, igual que les altres forces polítiques, matisant algunes, els tres diputats del Partit Popular.

La mateixa lletra de l'Estatut d'Autonomia del País Valencià diu: "Aprobada la Constitución española, es en su marco donde la tradición valenciana proveniente del histórico Reino de Valencia se encuentra con la concepción moderna del País Valenciano". En les nostres proposicions no de llei i de llei i en els nostres escrits, nosaltres empram els termes moderns, els termes científics, els termes adients amb la geografia i la història de les ciències humanes. Una altra cosa és que, jurídicament i en l'actual estat de les autonomies, la denominació jurídica sigui aquesta, "Comunidad Valenciana". No en farem, per tant, un cas de batalla perquè, com ja ha dit el portaveu Sr Jaen, és una qüestió merament terminològica.

Pel que fa al Sr Jaén, vull dir que no m'ha sorprès la postura del Partit Popular en aquesta Cambra, però sí que hauria desitjat una visió més autonomista, més defensora d'unes prerrogatives, d'uns drets que la mateixa legislació que ens ha dotat aquest Parlament ens avala i justifica a defensar. Lamentablement, haurem de comunicar als companys d'UGT, de CCOO, del Partit Socialista de Catalunya i també a les forces afins del Partit Popular a Catalunya, que aquí, a les Illes Balears, encara ens trobam a anys llum del procés d'autogovern que han engegat a altres distàncies. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Sr Diputat, vol deixar clar i manifest si accepta o rebutja l'esmena presentada pel Grup Mixt?

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Si no he dit prou clarament, la rebutjam.

EL SR PRESIDENT:

Abans de procedir a la votació, vull manifestar que des del moment que es rebutja l'esmena, queda el text tal com s'havia redactat inicialment. Dit això, procedim a la votació.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Es poden asseure's, gràcies.

Sres i Srs Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Sres i Srs Diputats que s'absteneu, es volen posar drets, per favor?

El resultat de la votació ha estat el següent: Vots a favor, 5. Vots en contra, 31. Abstencions, 23. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de Llei núm. 1212, presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, relativa a reordenació postal de l'Estat espanyol.

III.3) PROPOSICIÓ NO DE LLEI RG.E. NÚM. 1368/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A LA PROTECCIÓ DELS ANTICS CAMINS RURALS.

EL SR PRESIDENT:

Passam al següent punt, que és la Proposició no de Llei núm. 1368, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre la protecció dels antics camins rurals. Té la paraula el Sr Damià Pons i Pons.

Sí, Sr Diputat. Sr Secretari segon, vol donar lectura a la part que se sotmetrà a votació d'aquesta proposició no de llei.

EL SR SECRETARI SEGON:

Sí, Sr President.

"El Parlament de les Illes Balears acorda:

1. Totes les obres d'ampliació i asfaltat dels antics camins rurals de les Illes Balears hauran de comptar amb un informe previ favorable de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

2.- Quan l'informe de l'esmentada Conselleria doni compte de l'existència d'elements significatius de caire monumental o ecològic, haurà de proposar les pertinents mesures de protecció o d'estudi en el cas que la seva destrucció fos inevitable.

3.- La Conselleria de Cultura, Educació i Esports donarà compte anualment a la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Parlament de les Illes Balears dels informes emesos en

relació amb els elements del patrimoni cultural afectats per les obres dels camins rurals de les Illes".

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Secretari segon. Pot començar, Sr Diputat.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Un dels avantatges que té haver format part d'aquesta Cambra durant vuit anys de manera ininterrompuda, havent-se interessat pels temes culturals i haver-los debatut, és constatar que les coses que es van anunciar fa temps lamentablement moltes vegades s'han complert. Un dia vaig dir que cada vegada que pujo a aquesta tribuna no voldria ser un ocell de mala nova, com diuen en bon mallorquí, però malgrat tot i en contra de la meua voluntat, en temes de patrimoni dec tenir un sentit profètic, perquè me'n fallen molt poques.

Dia 13 de juny del 1990, en un debat sobre una proposició no de llei molt semblant a aquesta, vaig dir que quan les destruccions de patrimoni -estic llegint el Diari de Sessions- "es produeixen amb els mateixos pressuposts de la Comunitat Autònoma, aprovats per aquesta Cambra i executats pel Govern de les Illes Balears, aquí ja no hi valen excuses. Tenim competència per protegir el patrimoni, però moltes vegades, amb els mateixos pressuposts d'aquest Parlament, no tan sols no protegim, sinó que, fent obres necessàries però sense esment, hem dut endavant destruccions patrimonials que ja no tenen remei". El debat es va produir dia 23 de juny del 1990, amb motiu d'obres de la denominada autopista d'Inca, que ha determinat destruccions patrimonials importants i, com que no es va voler aprovar la proposició no de llei que presentàrem i debatèrem oportunament en aquesta Cambra, mai no sabrem davall les obres de l'autopista, de les terres remogudes, quants de jaciments - ceràmica, talaiots, etc. - han pogut quedar destruïts irremediablement.

Posteriorment, en vista del resultat d'aquell debat, pensàvem que havien votat en contra perquè no els agrada molt votar coses que proposi el grup majoritari de l'oposició, però malgrat tot, com que és un imperatiu constitucional - article 46 de la Carta Magna - no només protegir el patrimoni, sinó enriquir-lo, també pensàvem que fora d'aquesta Cambra haurien reflexionat i que, novament de cara a obres de camins, no es tornarien a produir destruccions dels elements patrimonials pròxims a aquests. Aquest Diputat té un cert avantatge en matèries de cultura: li agrada recórrer aquesta illa; si pogués les recorreria totes, però les altres li queden en poc enfora, i va haver de recórrer molt poc terreny per veure que en les denominades millores dels camins rurals, no de tota la comarca d'Inca, només d'una petita part, en cada camí que s'eixamplava i asfaltava hi havia destruccions d'elements patrimonials.

Ja no parlem d'una simple paret seca, que n'hi ha desenes de mils a Mallorca; no parlem d'arbres, que en definitiva es poden tornar a semblar, sinó que parlem d'elements de cultura popular que, una vegada destruïts, com que són elements singulars, ja no en queden mostres. Què vaig veure simplement passejant per la comarca d'Inca? No vaig anar més enfora, perquè ja vaig quedar desmoralitzat amb les primeres passes: que s'havien destruït les

canals dels molins d'aigua de s'Alzinar de sa Torrentera, molins d'aigua documentats ja en el Llibre de Repartiment, no parlem de coses qualssevol, parlem d'elements patrimonials que ja s'havien documentat en el segle XIII.

Un poc més enfora, passades les cases de Son Vivot, les canals de conducció d'aigües d'aquesta possessió a - l'hort, que va cap a sa Pobla, una canal del segle XVI, també perfectament documentada, igualment destruïda a causa de l'ampliació d'aquest camí. El Sr Perico Muntaner, que és un dels titulars d'aquesta possessió, que ha estat Director General dins aquesta Conselleria els podria informar; no dic cap mentida, va ser ell que em va informar a mi i jo ho vaig anar a veure amb els meus ulls.

Sense sortir del terme del meu poble, anant senzillament a ses Coves, també em vaig trobar que una simple obra d'ampliació del seu camí havia causat la destrucció de la conducció dels molins d'aigua de la cova des Fangar, igualment documentats en el segle XV, i dins el terme de Búger, un dels pocs alzinars que hi queden - per això li diuen "s'alzinar", genèricament -, on hi ha tot un conjunt de molins, crec que tal vegada un dels més importants de totes les Illes Balears, em vaig trobar que les obres que feien dins l'antic camí vell d'Inca també destruïen alzines, destruïen elements del sistema de molins, etc., etc.

Després de tants de debats, de tant d'insistir en aquest Parlament, després d'una proposició no de llei referida a l'autopista, però perfectament aplicable aquí dia 13 de juny del 1990, ¿com es possible que el Govern de la Comunitat Autònoma, que exhibeix les seves pancartes en aquests camins, Camí de sa Cova, camí de tal o de qual eixamplat, en obres, etc., etc, de cara a fer el recapte pertinent a l'hora de les eleccions properes, que s'atreveixi a posar aquests elements d'exhibició propagandística en uns camins l'execució dels quals ha significat aquestes destruccions patrimonials? Què passa?

Com li vaig dir una vegada, Sra Consellera, som perfectament conscient de la situació en què es troba la cultura dins aquest Govern de la Comunitat Autònoma. La cultura és un element totalment marginal, totalment minoritari; li vaig dir que dins aquest Govern, solidari perquè ho diu l'Estatut, però no igual en tots els seus termes, hi havia falcons i hi havia, vaig dir busquerets, però canviaré l'ocell petit: la cadenera té més colors. Els falcons continuen donant arpades i fent e~que volen dins aquest Govern. Qui ha demanat comptes als responsables d'aquestes destruccions? L'havien informada, que això s'havia produït? Si n'estava informada, malament anam; si ho hi estava, anam pitjor.

Què hem de fer? Hem de deixar que aquesta situació continuï? - El Sr Conseller d'Agricultura era el qui posava les pancartes; convé que s'assegui i escolti un poc -. Convé que això s'acabi d'una vegada, perquè això és una vergonya que no es veu en tot Europa. He passat part d'aquest estiu recorrent França i Alemanya, he vist moltes obres públiques i no he vist aquest desgavell enlloc. Mai no es veu un element patrimonial del segle XIII on quatre indocumentats, que no tenen perquè estar documentats, però que darrera hi ha d'haver un enginyer, un responsable polític que els ha de dir: aquesta canaleta, ni tocar-la; aquesta canaleta s'ha de traslladar, s'ha de protegir. Això no es fa.

Quin resultat durà aquesta política, si continua molts d'anys? Quants d'elements cauran abans que acabi aquesta legislatura? Sra Consellera, aquesta proposició no de llei no pot ser més simple: Que hem de fer una obra? D'acord? Que els camins s'han de millorar? Que hem de viure millor? D'acord, però no a costa de qualsevol cosa, no a costa d'empobrir el nostre patrimoni. Record les paraules del President, les que va dir quan necessitava els vots - ja els tenia, en tenia 32 - que "la nostra Comunitat disposa d'un patrimoni natural i històric de gran valor" i "tractem de potenciar-lo i de fer els esforços necessaris per millorar el medi ambient". Què passa? Que la destrucció d'elements patrimonials forma part d'aquest programa?

Per tant, la proposició no de llei que s'ha llegit prèviament és una simple proposició de sentit comú. Si no coneguéssim el mal que s'ha produït i el que previsiblement es pot continuar produint dins aquesta Comunitat Autònoma, faria rialles haver-la presentat. Moltes gràcies, Sr President.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Diputat Sr Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Ens trobam davant una proposició no de llei que té una bona intencionalitat, que és que es conservi el patrimoni arquitectònic o històric-artístic del món rural i que no sigui afectat, diu, "pels antics camins rurals". Em reserv l'afirmació per a després d'escoltar què diuen els grups que donen suport al Govern, però és possible que quan s'han fet aquestes carreteres no s'ha tengut en compte la destrucció dels molins d'aigua de s'Alzinar de sa Torrentera, el de s'hort de Son Vivot, etc., etc., però també vull escoltar a veure què diuen els representants del Grup POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA per saber si realment ha estat lamentable o inevitable, això ho deixarem per a després de la seva intervenció.

Ara bé, el problema d'aquesta proposició no de llei és que s'ha equivocat de mitjà. No s'havia d'haver dut una proposició no de llei, en tot cas s'havia d'haver dut una modificació de la Llei de carreteres, perquè quan es fa un projecte de carreteres i s'ha d'executar, aquest Parlament ha aprovat una llei que regula com s'han de fer els projectes, com s'han de construir les carreteres, i és una norma de procediment administratiu que els informes que es fan en qualsevol procediment han d'estar regulats, no per una proposició no de llei que només obliga el Govern davant aquesta cambra, però no enfront de tercers, sinó per una norma legislativa que tindrà el rang que tenguí: serà llei, decret o el que sigui.

Per consegüent, des d'aquest punt de vista, jo entenc que no és encertat dur a aquesta Cambra aquesta idea de protegir el patrimoni arquitectònic rural a través d'una proposició no de llei, sinó que en tot cas això s'hauria de canviar. En aquest moment jo he de confessar que no he repassat la Llei de carreteres, tal vegada ho preveu, però en qualsevol cas és un tema que s'hauria de plantejar d'una altra manera.

Entrant ja en el que diu la proposició no de llei, també hi ha uns problemes: Vostè, Sr Pons, ha posat com a exemple l'autopista d'Inca i la proposició no de llei parla dels asfaltats i ampliació dels antics camins rurals. Jo supòs que l'autopista d'Inca no deu ser un antic camí rural, supòs que és una altra cosa. Què vol dir, això? Això vol dir que la seva proposició no de llei s'hauria d'haver generalitzat a qualsevol tipus de carreteres i d'obra pública, o sigui que no - s'haurien de tenir només en compte els antics camins rurals, per què, a més, després ens hem de demanar quins són els antics camins rurals. En els antics camins rurals que no sabem quins són, que no hi ha un inventari, hem de fer informe; en els que no són antics camins rurals, no n'hem de fer, i després hi ha una altra cosa. Diu: "i si hi ha elements significatius de caire monumental o ecològic"; també s'hauria d'especificar a veure què és exactament això.

Per consegüent, repetesc, aquesta proposició no de llei és bona en la intenció, s'han de fer esforços perquè no torni a passar el que ha passat - si és que ha passat, lamentablement - però la manera no és l'adequada, perquè si volem que es faci aquest informe, crec que s'ha de fer a través d'una proposició de llei, no d'una proposició no de llei.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, te la paraula el Diputat Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

La proposició no de llei que presenta el Grup SOCIALISTA, com ja s'ha dit, està carregada de bona intenció i de capacitat d'incidir sobre una realitat, sobre un problema. Com que és un problema que hem viscut i continuam vivint d'una manera lacerant, d'una manera molt viva des de fa ja massa anys, jo em permetré, si vostès tenen l'amabilitat d'escoltar-me, de recordar-los una paràbola que Passolini va dur al cinema. Com que el Sr Portaveu del Grup SOCIALISTA, el Sr Pons, ha esmentat els falcons i les cadernereres, jo he pensat en els ocelllets i els ocellots, per no dir-ho d'una altra manera, pel·lícula de Passolini.

Un frare rep l'encàrrec de sant Francesc d'Assís d'anar convèncer els falcons i els gorrions - direm les cadernereres - perquè parlin de l'amor universal, de la fraternitat, i després de mesos i mesos de paciència el frare arriba a entendre el llenguatge dels falcons i els parla de la fraternitat universal. Passa una altra primavera d'hivern i una altra primavera d'estiu, i quan torna la primavera d'hivern ha arribat a trobar el llenguatge de les cadernereres, que és fent bots, un botet darrera l'altre, però resulta que ja van a dirigir-se a sant Francesc i han dit que havien trobat el llenguatge universal, el falcó pega sota a la cadenera i se la menja. Malament va la cosa, l'harmonització no arriba de cap manera. Mentrestant, els dos personatges dels frares són dues persones de la contemporaneïtat que analitzen la realitat, la situació, les coses - per cert, fan camí, passen camí, no sé si és un camí rural, perquè és prop d'un aeroport - i també resulta que mentre van

caminant els surt un corb, un ocellot negre, però molt intel·ligent, tan negre com intel·ligent, que els va dient i denunciant les veritats, les realitats i les diferències que hi ha entre les coses que es diuen i les coses que es fan.

Com acaba la pel·lícula? Amb un cop damunt el cap del corb i el maten. L'intel·lectual molesta. És una llàstima, però pensin que en aquesta Cambra potser també sobrevolen ocellots i ocelllets i cal que també hi hagi altres ocells que diguin les coses amb tenacitat. No es cansi de denunciar aquestes qüestions, Sr Pons, ho digui. Esperam del sistema democràtic que no li clavin barrada damunt el cap per dir-les.

Vostè ho sap tan perfectament com nosaltres, Sra Consellera de Cultura: Hi ha problemes, hi ha problemes de la protecció del patrimoni monumental, del patrimoni ecològic. La proposició no de llei del Grup Socialista reclama informes de patrimoni històric, arqueològic, artístic, però també hi ha una normativa d'informes sobre el medi ambient, d'impacte ambiental, que moltíssimes vegades no es compleixen. Aleshores, per aquí va la intenció d'aquesta proposició no de llei que nosaltres recolzarem, no tant perquè no es puguin prendre altres mesures - com ha dit el Sr Pascual, també es podria provocar una modificació de la Llei de Carreteres -, però d'entrada pensam que ja va bé que, si més no, modifiquin normatives, que és més a l'abast del Govern. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR I UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr Marí i Tur.

EL SR MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr President. Realment, no sé si contestar directament al Grup SOCIALISTA o bé dirigir unes paraules, m'atreviria a dir emocionades, pel fet de ser la primera vegada que pujo a aquesta tribuna i fer-ho justament en un tema al qual estic personalment tan lligat - no sé si la Cambra permet aquests personalismes - perquè jo provenc realment d'un d'aquests camins rurals al costat dels quals a Eivissa hem destruït poca cosa o pràcticament res. Per tant, tenc la satisfacció de poder dir que jo també compartesc aquesta il·lusió i aquesta obligació de defensar els camins rurals, perquè gràcies a un d'aquests camins vaig poder passar d'un poble petit d'Eivissa a la Universitat i de la Universitat a aquest Parlament. Pocs honors més grans poc tenir un eivissenc.

Feta aquesta breu introducció, ja que aquí s'ha parlat tant d'ornitologia, de falcons i de cadernereres, d'"Uccellini e uccellacci", pel·lícula que vàrem veure a Eivissa ja fa molt de temps, també m'ha vingut a la memòria una comparança o llicó que ens donava el catedràtic d'ètica de la Universitat de Barcelona, quan deia que, tenguéssim el càrrec que tenguéssim, procuràssim ser d'aquells animallets que treuen la part bona de les coses, que ell comparava amb unes abelles, i no fóssim d'aquells altres animalots que només troben la part dolenta, que ell comparava amb uns escarabats.

Tenguin la seguretat, senyors del Grup SOCIALISTA, que nosaltres també sentim aquesta preocupació que vostès demostren presentant aquesta proposició no de llei, però amb la

seva introducció m'han fet veure una cosa. Vostès parlen, segurament amb tota raó, d'uns camins que han destrossat jaciments arqueològics o monuments etnològics la protecció dels quals ens preocupa tant o més que a vostès: s'alzinar de sa Torrentera, de l'hort de Can Vivot, del camí de Son Vivot i de la cova, etc., etc. Jo no sé si vostès només anomenen aquests monuments mallorquins perquè a la resta de les Balears no hem desfet res o bé si vostès només esmenten aquests perquè, com deia el seu proponent, no tenen temps d'arribar a les illes petites.

A les illes petites també tenim camins rurals. Jo tenc la gran sort de poder-ne esmentar bastants, de manera que a aquesta llista de camins mallorquins que, segons vostès, han destrossat part del nostre patrimoni, jo n'hi puc esmentar altres tants d'Eivissa, de Formentera, de Menorca i de Cabrera on no s'ha destruït absolutament res. Si volen els noms i comprovar-ho quan visitin les illes menors, els qui no tenen la sort de ser d'allà, podem anar apuntant:

A Formentera en tenim un de preciós, que és un camí que surt al Llibre d'entreteniments d'Eivissa; nosaltres també entenem una mica d'història i també tenim llibres documentats. És un camí que va d'es Caló fins a la Mola, on hi havia un monestir, supòs que ho saben, i ja que parlem de monestirs, a Cabrera, illa on fa cinc anys vaig tenir la gran sort de poder-hi viure deu dies juntament amb vint alumnes del meu institut, també hi altres camins rurals, si no els recorden jo els esmentaré. N'hi ha un que va del port fins als restes del Monestir, i un altre que va fins al Cap Ventós. També podem anar a Menorca a veure el camí d'en Kane, o a Eivissa a veure el camí de ses Fontanelles, etc., etc.

Vull dir que aquesta preocupació que vostès demostren, nosaltres la tenim tant o més grossa. Per tant, no dubtin que des de la Comissió Històrica del Patrimoni, sigui la de Mallorca, la d'Eivissa-Formentera o la de Menorca, nosaltres defensarem el tema tan bé o més, atès que no ens agrada lligar la gent ni que la gent se senti lligada. De qualsevol tema es tracti, nosaltres volem treballar per la llibertat i indubtablement fermam algunes institucions obligant-les, quan volen asfaltar o millorar un camí rural, que de cada vegada hagin d'acudir més a la burocràcia per demanar permisos, etc., etc. No dubtin que nosaltres vigilarem com una joia preciosa, perquè ho és, el nostre patrimoni històric-artístic en relació amb els camins rurals, però, per acabar, no em queda més a dir que no acceptam la seva proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr Pons i Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Uns petits aclariments: Per què es parla de camins rurals i no es parla d'autopistes? Senzillament, contestant al Sr Miquel Pascual, perquè els elements de patrimoni bàsicament etnològic se situen vora les vies de comunicació antigues, lògicament no estan situades al costat de les autopistes que s'han fet fa dos dies. En segon lloc, voldria dir al Sr Marí i Tur que quan jo hagi tengut ocasió de recórrer amb detall les illes menors, no per

falta de voluntat, sinó perquè les motocicletes no poden travessar la mar, em pareix que no podrà mantenir gaire aquest triomfalisme que ara exhibeix. Entre altres coses, m'acaben de passar una nota sobre l'illa habitada més petita, que és Formentera, on va ser asfaltat un camí romà, fet denunciat puntualment en aquest Parlament per la Diputada Encarna Magaña i Alapont. Quan ho haguem vist amb els nostres ulls, tornarem a parlar de triomfalismes, però els ulls de la Diputada, bé, continuen passant-me notes, però allargaríem massa el debat, per bé que em pareix que no es podrien mantenir les apreciacions del Sr Diputat.

No es tracta de crear burocratització. Es tracta d'acabar d'una vegada per totes amb una font de destrucció del patrimoni monumental, del patrimoni etnològic, joia preciosa, molt bé, però la joia preciosa, quan li ha passat una excavadora per damunt, l'únic que podem fer és mirar si trobam uns versos del Sr Macabich - si vol un exemple eivissenc -, del Sr Costa i Llobera o d'algun poeta menorquí a veure si van fer algun poema per recordar-la. Si aquesta proposició no de llei no s'aprova, continuaran mantenint una via oberta perquè aquesta destrucció continuï. Esper que vostè, que ha estat una mica poètic, tenguí ocasió d'escriure'n qualche elegia.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Sí, Sr Marí; té la paraula.

EL SR MARI I TUR:

Sr Diputat Pons, vostè ha dit que jo tenia quelcom d'esperit poètic i vull pensar que no coneix la meva creació literària, però li prometo que demà li portaré un llibre que vaig presentar fa una setmana, que ja és el quart que he escrit sobre la història, la literatura, la llengua i els costums d'Eivissa i Formentera. Si m'ho permeten tots els Diputats, per celebrar la meva petita i modesta primera intervenció, els en regalaré un a cada un; es titula "Terminologia marina d'Eivissa".

Dit això, Sr Pons, supòs que vostè no pretindrà que jo vengui aquí trist i em posi a plorar. Jo som un home optimista i sempre procur irradiar alegria; m'agrada molt més mostrar les coses que jo crec ben fetes que les mal fetes. D'autopistes, jo no n'he parlat; quant al camí romà de Formentera que vostè ha esmentat, que jo he estudiat i recorregut moltes vegades, del qual encara es conserven sis o set metres de calçada romana, li vull recordar que aquesta nota que li deuen haver passat els meus companys d'Eivissa - algun dels quals, per cert, és ex-alumne meu - deu tractar d'una obra que es va fer quan hi havia un batle socialista, per tant nosaltres no en tenim la culpa. Dit això, convidar-lo a venir a Formentera, perquè vegi que li he dit la veritat. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Procedirem a la votació. Prec silenci als Srs Diputats.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies, poden asseure's.

Sres i Srs Diputats que votin en contra; es volen posar drets? Gràcies.

Sres i Srs Diputats que s'absteneu?

El resultat de la votació ha estat el següent: Vots a favor, 28. Vots en contra, 31. Abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada aquesta proposició no de llei, i abans de passar al següent punt de l'ordre del dia se suspèn la sessió per un temps de quinze minuts.

IV.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI NÚM. 1220/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI MIXT, RELATIVA A MODIFICACIÓ DE LA LLEI 12/1988, DE 17 DE NOVEMBRE, DE CAMPS DE GOLF.

EL SR PRESIDENT:

Srs i Srs Diputats, recomença la sessió. Passam a tractar el punt III de l'ordre del dia, que és el Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei R.G.E. núm. 1220, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a modificació de la Llei 12/1988, de 17 de novembre, de camps de golf. Per presentar la proposició no de llei, per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Diputat Sr Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Un dels punts especificats en el programa -electorals d'Unió Independent de Mallorca és que consideram que no s'han d'aprovar camps de golf ni ports esportius en contra de la voluntat de l'ajuntament competent. De quan jo era Conseller d'Ordenació del Territori, entre el 1979 i el 1983, al Consell General Interinsular, record alguna conversa amb els responsables de ports, que evidentment en aquells moments eren els delegats d'obres públiques i també el responsable de ports i costes, els quals em deien que la tradició del Ministeri d'Obres Públiques era que quan un ajuntament s'oposava a un port, no es feia. Parlo dels anys setanta, o sigui de fa molt de temps. Possiblement se n'ha aprovat algun, a Espanya, per pressions, perquè en temps de la dictadura hi havia pressions molt fortes que passaven per damunt el poble, però la norma general era de respectar la voluntat del municipi.

Avui duim el tema dels camps de golf. La modificació de la Llei de Camps de Golf, la primera idea de provocar-la va ser precisament aquest: que l'ajuntament competent pogués regular tranquil·lament dins el seu territori on vol camps de golf i on no en vol. Hi va haver una modificació de l'article 5, que es va aprovar l'any passat, de la Llei 6/1990 - i això es va fer amb els vots del Partit Popular i d'Unió Mallorquina - l'apartat primer del qual diu: "No es podrà promoure la construcció de camps de golf en aquelles zones on les fórmules legals de protecció o el planejament territorial o urbanístic de qualsevol classe no ho permetin".

Molt bé: Teòricament aquí hi ha el principi que l'ajuntament és sobirà per ordenar urbanísticament el seu territori, però hi falta qualque cosa. La prova és que a la mateixa pàgina del mateix Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que publicava aquesta nova llei i, per tant, feia que entràs en vigor, es publicava la informació pública del camp de golf de Can Guilí, de Pollença, que duia un informe desfavorable, per unanimitat, de l'Ajuntament de Pollença. Es va aprovar l'interès social d'aquest camp de golf, perquè la nova

lleï - la que s'havia modificat - ho permetia, però després hi va haver un recurs i el Govern ho va reconsiderar. Darrerament, la Comissió Insular d'Urbanisme ha aprovat un altre camp de golf amb un informe desfavorable de l'ajuntament, que és el de Son Pont, en el terme municipal de Puigpunyent.

Aposta es proposa no que un ajuntament, en un informe, sempre pugui dir que no. Si un ajuntament vol regular el seu territori té la via del planejament urbanístic, com preveu l'article 5, això és correcte, però li han de donar un temps prudencial perquè pugui modificar el seu planejament i ordenar el seu sol no urbanitzable i dir on vol o no vol camps de golf. Per això nosaltres proposam l'addició a la llei d'una disposició transitòria de donar dos anys als ajuntaments, durant els quals, si un ajuntament fa un informe desfavorable, aquest informe sigui un obstacle perquè no és doni l'interès social. Que durant aquests dos anys els ajuntaments no modifiquen el seu planejament i no regulen les condicions de construcció d'un camp de golf dins el seu terme municipal? Això és un problema seu; han passat els dos anys i el Govern podria fer el que volgués, perquè l'ajuntament no hauria fet és de la facultat que tendria d'ordenar -urbanísticament el seu territori. Aquest és el punt primer i més important, el que ha motivat que presentàssim aquesta proposició de llei.

El segon punt, igualment important, és el tema de l'aigua. L'article 4 diu que l'aigua per regar un camp de golf ha de procedir de depuració d'aigües residuals, de dessalatge d'aigua de la mar, de fonts, de rius i de torrents que vessin directament a la mar. Tornant al camp de golf de Can Guilí, vàrem veure un informe hidràulic psicodèlic - no es pot dir altre paraula més que psicodèlic - que deia que allà s'havia d'infiltrar l'aigua a l'hivern, perquè era una espècie de "botija", i que s'havia de treure a l'estiu. De bòtil, gràcies Sr Morey. Això, evidentment, és irrealitzable; és clar que es tractava de fer pous per treure aigua en un lloc on era prohibit pel mateix article 4.

Per consegüent, aquesta frase de "fonts, rius i torrents que vessin directament a la mar", a part que no hi ha rius, el de Santa Eulària està sec, els torrents normalment no duen aigua, s'haurien de fer preses dins els torrents, possiblement Obres Hidràuliques diria que no té preses, o sigui que és un paràgraf totalment distorsionador que, al nostre entendre, s'ha de suprimir.

Respecte al dessalatge d'aigua de mar, hi ha un cas a Eivissa, que és el Club Golf Ibiza, a Santa Eulària, que per cert funciona i pareix que encara no s'ha aprovat, que es rega misteriosament, perquè quan els seus promotors en feren la presentació varen dir que disposarien d'una aigua perfectament adequada per a regar-lo, que la treurien del subsòl i la dessalarien, i clar, la llei diu "dessalatge d'aigua de mar". Què hem de fer? ¿Això vol dir que quan tenim una zona salina, com Campos, com Sant Jordi, com quasi la totalitat d'Eivissa, hem de xuclar aigua salina i hem de provocar una sobrecàrrega addicional als aqüífers, perjudicant els pous del costat, o és que quan diu "dessalatge d'aigua de la mar" vol que hem d'agafar aigua de la mar directament i dessalar-la? També crec que es convenient que això s'aclareixi i a posta nosaltres proposam el dessalatge d'aigua de mar no infiltrada en el subsòl, sinó directament.

La tercera qüestió és que l'article 5 diu que si el promotor d'un camp de golf destrueix una zona forestal, l'ha de reforestar en el termini màxim d'un any, però no preveu cap sanció. Per tant, què passa si transcorre un any i el promotor no ho ha fet? Doncs aquí s'afegeix que li podran tancar provisionalment l'hotel fins que no ho faci.

La quarta modificació que proposam és una cosa que, si no ho record malament, durant la tramitació de la Llei d'Espais Naturals la va acceptar el Partit Popular i Unió Mallorquina - només el Partit Popular, Unió Mallorquina va votar en contra perquè llavors era més restrictiva - que era una proposta del Sr Ricci, que es referia concretament a Raixa, on es volia un camp de golf abans de l'aprovació de la Llei d'Àrees Naturals. Es volien escampar per tota la muntanya les 450 places hoteleres en forma de bungalows, o sigui aproximadament uns 200 bungalows i busques per tota la muntanya - segons els promotors, un betlemet preciós, segurament horrible des del punt de vista paisatgístic - i el Sr Ricci proposava que les construccions es fessin dins una àrea de 30.000 metres, que eren suficients per complir els 60 metres per plaça que es demanen per a un hotel de 450 places.

Ara, als hotels de 450 places, s'ha posat de moda una solució indiscutiblement més cara, però es fa un bungalow aquí, un altre allà, i es fa el betlemet. Jo entenc que aquest betlemet té un impacte paisatgístic molt més dolent, fins i tot des del punt de vista ecològic, perquè s'ha de fer una urbanització dins el camp de golf, i en canvi, si ho tens concentrat, evites aquesta urbanització. Per consegüent, nosaltres proposam que l'hotel o l'aparthotel es construeixin, com a màxim, dins 30.000 metres.

Després hi ha una cosa que no hem tocat i crec que també val la pena parlar-ne, però això és una cosa molt important, o sigui que jo crec que aquesta modificació de llei és tremendament moderada, i diré per què: Perquè no tocam l'article 7, que és el que preveu que es pugui construir un hotel de 450 places, això no ho tocam. Per què no ho tocam? Perquè això és una cosa que hauria de fer el mateix Govern, suprimir l'article 7, dur un projecte de llei suprimint l'article 7, en el moment que consideri que a Mallorca, Menorca, Eivissa o Formentera - bé, a Formentera no sé si en faran en cap - hi el nombre suficient de camps de golf per complir l'objectiu de la llei que ve explicat a l'exposició de motius, que és promoure el turisme d'hivern i el turisme de qualitat.

Quan tenguem els camps de golf suficients, el que hem de fer és no construir més hotels. Quants de camps de golf fan falta a les Illes Balears? Jo no ho sé. Jo he fet una pregunta per escrit al Conseller de Turisme, que malauradament avui no és aquí i que ja hauria d'haver contestat el mes passat i no ho va fer, o sigui que segons els terminis usuals ja hauria d'haver contestat fa un mes i busques, demanant-li: Quants de camps de golf creu vostè que s'han de fer a Mallorca, quants a Menorca i quants a Eivissa? A mi em pareix, però no estic segur, que durant la tramitació dels pressuposts de l'any 1991, o sigui el desembre passat, el Sr Conseller de Turisme va dir que creia que la xifra adequada era entre 20 i 25 camps de golf a Mallorca, 3 o 4 a Menorca i 3 o 4 a Eivissa, però passa que no estic segur d'aquestes xifres.

Per consegüent, quan s'arribi al nombre de camps de golf que necessitam per als objectius de la llei, el que s'ha de fer és

llevar l'hotel, perquè és una construcció d'un hotel dins sòl no urbanitzable que fa la competència als hotels existents, i tots sabem el problema d'excés d'oferta hotelera existent a les Illes Balears, però això ho ha de fer el Govern, no ho ha de fer el Grup Mixt des de l'oposició.

Una altra cosa que li volia dir és que, segons el GOB - això m'ho ha donat el GOB en aquest moment, perquè he telefonat i els ho he demanat - a Mallorca hi ha 10 camps de golf construïts, 13 d'aprovats i 17 o 18 pendants d'aprovació, però que així i tot no proposam la modificació de l'article 7. Ha de ser el Govern que en un moment determinat s'ha de convèncer que, així com tenim un excés d'oferta hotelera, no hem de tenir un excés d'oferta de camps de golf. Hem de tenir els que necessitam i ha de ser el Govern qui ho ha de dir.

Per totes aquestes raons i considerant, naturalment, que durant la tramitació hi poden haver esmenes de millora, fins i tot esmenes de discrepància que puguin millorar aquest text, jo deman als grups parlamentaris que prenguin en consideració aquesta proposició de llei.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passam a les intervencions dels grups parlamentaris que vulguin fer ús de la paraula a favor o en contra de la proposició de llei. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr Sampol.

EL SR SAMPOL I MAS:

Molt breument, per fixar posició. Entenem que, en general, les modificacions que es proposen són positives, encara que tècnicament es podran millorar, si s'accepta aquesta llei de modificació. Compartim el criteri que els ajuntaments han de veure respectada la seva voluntat quan als seus planejaments municipals no permetin la construcció d'un camp de golf, així com també han de ser vinculants els informes desfavorables si s'han raonat convenientment, si bé no compartim aquesta teoria que un ajuntament només ha de tenir dos anys per adequar els seus planejaments a la Llei de camps de golf, però això els condemna *in saecula saeculorum* a estar subjectes a la declaració d'interès social per la Comissió Insular d'Urbanisme.

Un altre aspecte que tampoc no compartim, a pesar que ara ho contempla la llei actual, és la possibilitat de dessalar aigua de mar. Pensam que això té un cost energètic importantíssim i a un moment que hi comença a haver un debat sobre la demanda d'energia a les Illes Balears - tota la polèmica de s'Estalella - crec que, si tornam a estudiar aquesta llei, també hauríem de contemplar la possibilitat de provocar augments considerables de demanda d'energia. També es positiva la proposta que fa de concentració de tota l'oferta complementària per evitar urbanitzacions encobertes.

Per aquests motius, a pesar de les discrepàncies que he avançat, el nostre Grup votarà a favor de l'admissió a tràmit de la proposició de llei de modificació. No obstant això, tenim una reserva que no modifica el vot, però que la volem expressar, i és que no voldríem que aquesta proposició, que entenem que pretén l'harmonització de la llei amb els escassos recursos naturals d'aquestes illes, obrís la porta en el sentit contrari de tolerar massivament aquestes construccions i que, amb el

pretext d'atreure un suposat turisme de qualitat, contribuïssim a la pèrdua de la qualitat de vida d'aquest país i a la degradació dels pocs espais naturals que encara ens queden. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr Obrador i Moratinos.

EL SR OBRADOR I MORATINOS:

Sr President. Srs Diputats.

Precisament per un dels motius que ja ha plantejat el Grup PSM-EEM, nosaltres no donarem suport a la presa en consideració. Els nostres motius són els següents: En primer lloc, estam d'acord amb bastants dels criteris que ha apuntat el Sr Pascual en la seva exposició, quant al tema municipal, quant al tema d'aigua, si bé tenim la mateixa reserva sobre el tema del dessalatge, però entenem que obrir una altra vegada la porta a aquesta llei, que s'ha demostrat inútil, perquè no ha servit per fer nous camps de golf, aquesta llei no ha servit i esperam que no serveixi; creim que l'única finalitat d'aquesta llei, com manifestàrem, era la derogació d'aquesta llei, i per això no podem donar suport que s'obri i es pugui emprar d'una altra manera que ens espantaria més.

No volem ser responsables del fet que aquesta llei es millori de tal manera que tal vegada pugui servir per a l'aparent finalitat que ja denunciaren oportunament el nostre Diputat Jaume Carbonero i el nostre Portaveu Francesc Triay: una llei per a la discrecionalitat. Nosaltres entenem que si hem de parlar de camps de golf - i estam d'acord a millorar la nostra oferta de qualitat turística - precisament hem de passar per inserir i entroncar perfectament aquestes instal·lacions d'oferta complementària dins el territori; per això necessiten estar dins planejament. No entenem els camps de golf ni cap oferta complementària al marge del planejament, i per això recordam els mateixos motius que plantejàrem oportunament, que era el tema fonamental de les directrius, del pla sectorial, del planejaments urbanístics. És on hi ha d'haver aquesta oferta, com altres, perquè hi ha una raó que consta en tots els diaris de sessions de quan es va discutir aquesta llei i els Diputats que hi eren tendran present, que era que es presentava el camp de golf com una sortida econòmica per si mateixa, cosa amb la qual nosaltres no estam d'acord.

Nosaltres creim que el camp de golf no és més que millorar una zona turística, una oferta concreta que s'ha d'inserir en el seu entorn. No pot ser un argument per urbanitzar, en tot cas ha de ser un argument per a allò que creguem que s'ha d'urbanitzar o que ja s'ha urbanitzat. Per tant, no és una iniciativa nova per crear nova riquesa, com es deia, perquè, sincerament, no creim que cap camp de golf hagi creat riquesa.

A la pregunta que apuntava el Sr Pascual sobre quants de golf hi ha d'haver, també vull dir que això ho ha de decidir el mateix planejament en funció de la capacitat de suport que li donem, tant en territori com en recursos hídrics, com marqui el mercat, però el que vull dir, sobretot, és que totes aquestes llistes de camps de golf - els qui ho hem viscut ho tenim ben present - normalment no es duen a terme, perquè, per la mateixa discrecionalitat, es crea una tal inseguretad jurídica que fa que

ningú no vulgui arriscar un duro en això, exceptuant aquells que en treuen bastants de doblers a través - jo diria - de l'especulació i de la venda de projectes i d'idees, però no de realitzacions. On hi ha hagut grans llistes de camps de golf, hem vist que aquestes llistes obeïen més al clàssic especulador que vol vendre una idea o un projecte, o vol especular sobre el valor d'un sòl, que a la realització inversora en el territori.

Per això mateix entenem que no podem donar suport a la presa en consideració de la modificació de la Llei de Camps de Golf: Perquè si la tornam a obrir és possible que no surtin les bones voluntats en gran part assumides per nosaltres mateixos com a idees - que ho ha de dir l'ajuntament, o el tema de sancions i el d'utilització d'aigües - sinó que podria sortir una cosa pitjor, ja que és una llei que realment no ha tengut virtualitat, i aquesta modificació podria servir per obrir la porta a altres coses que no desitjam. Gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR I UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente. Sres i Srs Diputados.

La intervención del Portavoz del Grupo SOCIALISTA en cierto modo me ahorra algunas explicaciones, pero no todas. De manera que, aunque sea brevemente, me permitirán ustedes que fije la posición de nuestro Grupo.

La Ley de Campos de Golf, que fue aprobada por este Parlamento y publicada el 17 de noviembre de 1988, hace casi tres años, sufre una modificación que se publica el 31 de mayo de 1990, es decir, cuando tiene una andadura de apenas año y medio, y además queda notablemente afectada muy recientemente por la Ley de Espacios Naturales que aprobamos aquí durante la legislatura anterior, creo recordar que fue el 30 o 31 de enero de este año. Por consiguiente, en apenas dos años y medio, la Ley de Campos de Golf sufre un primer texto y después dos notables afecciones: una modificación al propio texto y una modificación por vía indirecta, por la vía de la Ley de Espacios Naturales, pero que la afecta de forma grave e importante.

Quizá ésta sea una de las explicaciones por las que podríamos aceptar parcialmente que la Ley de Campos de Golf no ha cumplido con el cometido que inicialmente tenía, porque una ley que se esta modificando constantemente y que provoca - como antes decía el Sr Portavoz del Grupo SOCIALISTA - una inseguridad jurídica notable, es evidente que tiene unas condiciones de vida y de desarrollo práctico sumamente difíciles.

En estas condiciones, una modificación de la Ley de Campos de Golf tendría que responder a alguna cuestión de verdadera enjundia, a que se hubieran descubierto en su redacción o en su texto errores flagrantes, gravísimas contradicciones o problemas circunstanciales, excepcionales, que hicieran que el texto pasara realmente por la necesidad traumática de modificarse, pero nada de esto ha ocurrido y nada se da en el texto que nos presenta hoy el Sr Pascual. Basta ver

la exposición de motivos, yo creo que es suficientemente elocuente de la escasa consistencia con que se pretende esta modificación de la Ley de Campos de Golf.

El primer argumento - y yo creo que la razón última, el Portavoz del Grupo Mixto que la presenta lo ha ratificado, lo más importante de todo es que el número de campos de golf no puede ser muy elevado. El propio Sr Pascual ha hecho una pregunta al Conseller de Turismo sobre cuantos campos de golf cree que tiene que haber en las Baleares, en cada una de las islas. Él dice en la exposición de motivos que no tiene que ser muy elevada. Esa, ¿qué significa y cómo se remedia? Porque cuando yo hube leído la exposición de motivos y después pasé al texto, buscaba algún artículo que realmente tratara de dar forma a esa proposición de que el número de campos de golf no puede ser muy elevada.

Esa ambigüedad, insisto, tiene muy poco que ver con el articulado y, a mi juicio, no puede sostenerse seriamente que el hecho de tratar de recortar las competencias a las comisiones insulares de urbanismo suponga de alguna manera una disminución del número de campos de golf. Yo no creo que haya una relación directa en eso y en este sentido quiero recordar y recalcar al Sr Pascual el tema de comisiones insulares de urbanismo, el interés social lo declaran las comisiones insulares de urbanismo que, por cierto, dependen de cada uno de los consells insulares. Es que en un momento determinado, Sr Pascual, usted ha dicho textualmente - tomé una nota y la he dejado en el escaño, si quiere voy por ella - que se piden dos años de demora para que los ayuntamientos puedan cambiar su planeamiento y que después, si no lo cambian en este tiempo, el Govern ya puede hacer lo que quiera. Ha dicho usted textualmente el Govern, yo creo que ha sido un lapsus, pero un lapsus significativo de lo que quería usted decir.

No, no es el Govern, es la Comisión Insular de Urbanismo, a la cual se acaban de transferir las competencias hace apenas unos meses, no llega a un año, hace unos meses que tiene las competencias, una competencia tradicional de las comisiones de urbanismo como la de declaración de interés social, porque a mi juicio la declaración de interés social esta por encima del interés municipal, y así de contiene en la Ley del Suelo y desde luego en todo el desarrollo legislativo, incluso el aprobado en esta Cámara repetidas veces. Es un interés supramunicipal y parece razonable que sea una comisión superior la que juzgue sobre ese interés. Me parece que en otro debate se ha hablado del biberón, desde luego se refería a otra cosa pero en definitiva hablaba de algo que empezaba; pues bien: las comisiones insulares de urbanismo están empezando; no me parece que sea adecuado recortar sus competencias.

Los ayuntamientos, Sr Pascual, en virtud del propio texto de la Ley de Campos de Golf vigente en este momento, han tenido tres años desde 1988 para cambiar sus planeamientos, porque de acuerdo con no recuerdo qué artículo de la ley - me parece que usted lo ha citado, es uno de los que usted pretende modificar, el 5 o el 5 - se dice que la declaración de un área como paraje preservado impedirá la construcción en él de un campo de golf. Los Ayuntamientos han tenido todo este tiempo, no dos años, tres ya, para declarar paraje preservado lo que hubieran considerado que no debía ser objeto de la construcción de un campo de golf.

En cuanto a la diseminación de las construcciones hoteleras, es cierto que podría ser una medida aceptada, es cierto que esta fue objeto de una enmienda del entonces Grupo Mixto, cuando veíamos la Ley de Espacios Naturales en la legislatura anterior, pero le recuerdo que efectivamente la apoyamos en las áreas rurales de interés paisajístico, por cierto, no en todos los casos o con generalidad, sino en casos concretos en los que había que preservar un determinado paisaje, lo que llamábamos áreas rurales. La propuso, como digo, el antiguo Grupo Mixto; la apoyó, efectivamente el Grupo POPULAR, y también la apoyó UNIÓN MALLORQUINA, no el Sr Pascual, pero sí UNIÓN MALLORQUINA. Creo que usted no se acordaba, pero yo sí; tengo buena memoria y, sobre todo, como digo, lo hemos visto hace muy pocos meses y lo recuerdo bien. Usted no apoyó esa medida y apoyó otra mucho más radical, en el sentido que en ningún caso se pudiera hacer oferta complementaria en las áreas rurales.

Fuera de esos casos especiales y en general, a mi me parece que una medida como ésta sería equivocada, porque en muchos casos estoy de acuerdo con usted, no es conveniente la diseminación, pero no en todos. Puede haber casos especiales en que eso no sea así, y para eso, para juzgar sobre cada caso, están primero los informes del ayuntamiento, los informes de las consellerías del Gobierno interesadas, que se citan en la Ley de Campos de Golf, y está también la capacidad y la resolución última de la Comisión Insular de Urbanismo correspondiente.

En cuanto al tema del agua cuenta usted el caso de un informe que por cierto llama psicodélico. Es curioso, un informe psicodélico debe ser peligroso de leer, Sr Pascual, pero en definitiva, con relación al agua, cuenta usted dos casos. Uno que no tuvo mayor trascendencia, porque de todas maneras el campo de golf al que se refiere no prosperó por otras razones. El tema del agua pudo haber tenido la solución que entonces se proponía y que pareció aceptable al servicio hidráulico o pudo haber tenido otra; también sobre eso tenía que juzgar la Comisión de Urbanismo y no el servicio hidráulico, lógicamente; el servicio hidráulico solamente emitía un informe.

Después cita usted otro caso, que es el de Ibiza, sobre el que me pasan una nota mis compañeros que conocen mejor el tema diciendo que esta usted mal informado: El Club de Golf Ibiza que usted alude se riega con aguas depuradas y hay en proyecto la construcción de una potabilizadora, pero de agua de mar, no de agua de pozo. Esta nota me la pasan mis compañeros, que creo que están mejor informados que usted.

En definitiva, creemos que estas modificaciones que se pretenden son irrelevantes o, cuando no, contrarias al interés de la Comunidad y a las competencias de los órganos encargados de la ordenación territorial desde una visión globalizadora y objetiva de toda una isla - en el caso de Eivissa i Formentera, de ambas -. Por consiguiente, nuestro voto a la toma en consideración de esta proposición que usted nos presenta, será negativa. Nada más y muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel torn de rèplica té paraula el Diputat Sr Pascual i Amorós.

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

En primer lloc, en aquest torn de rèplica, jo vull donar les gràcies pel suport del Grup Parlamentari PSM-EEM i dir al Sr Sampol que efectivament aquesta llei és millorable, que en el tema d'energia possiblement s'hauria de reconsiderar. Demà hi ha una interpel·lació en la qual parlarem extensament sobre els problemes energètics, però evidentment això és una cosa que es pot arreglar i esmenar. Per tant, jo he d'agrair el seu suport en el sentit que valoren aquesta modificació de la llei com a positiva.

Respecte del Sr Obrador, he de dir que no ho entenc, és a dir, si en aquesta Cambra, perquè la majoria absoluta del Grup POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA pot capgirar una iniciativa legislativa de qualsevol grup de l'oposició, resultaria que amb aquest argument no se n'hauria de presentar cap mai, o sigui, que només hem de deixar que presentin projectes de llei el Govern o la majoria per oposició; nosaltres, res. Per consegüent, si el Partit POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA vol canviar la Llei de Camps de Golf per fer-la més laxa, per entendre's de qualque manera, ho pot fer; pot fer una proposició de llei demà o el Govern pot dur un projecte de llei. Repetesc que no entenc aquest argument.

El Sr Obrador ha dit que efectivament està a favor de l'autonomia municipal i de la restricció en del tema de l'aigua; en el del dessalatge, no. Li dic el mateix que he dit al Sr Sampol, que pot ser objecte d'una esmena.

El tema del planejament municipal, aquí ja no l'acab d'entendre. Tal vegada, Sr Obrador, vostè vol dir que a Mallorca o a les Illes Balears hi ha d'haver tants de camps de golf com vulguin els ajuntaments. Si els ajuntaments en volen 80, n'hi ha d'haver 80? No vull entrar en més detalls, perquè no vull particularitzar, però jo entenc que la llei de Camps de Golf és una bona llei si en un moment determinat li lleven l'article 7, que és el de l'hotel, perquè regula una sèrie de condicions que han de tenir uns camps de golf que no existirien si no hi hagués una llei. Per consegüent, poden no estar d'acord que no s'hagi de fer un hotel; molt bé, en aquest cas s'elimina l'article 7 i es deixa la llei, que és una cosa que qualque dia hauria de passar, perquè evidentment - també contestant al Sr González Ortea - no es tracta de limitar el número de camps de golf a 10, 15, 20, 30 o els que siguin. Es tracta de limitar la quantitat d'hotels que es facin, que és molt distint. En un moment determinat, la vocació d'aquesta llei és que suprimeixi l'article 7 i que la resta continuï vigent.

Per consegüent, l'únic que jo dic al Sr Obrador és que quan parlin de casos com el de Can Guilló, a Pollença, o el de Puigpunyent i els que puguin venir, tal vegada un ajuntament que vostès comandin i no vulgui un camp de golf que l'imposin de Palma, no podran protestar. Si voten que no, moralment no tendran cap justificació a l'hora de protestar, si els passa això, que és possible que passi, perquè des d'aquests escons jo no he sentit cap argument a favor de l'autonomia municipal.

El Sr González i Ortea ha dit moltes coses, però no ha parlat de respectar la voluntat dels ajuntaments. Ha dit que els ajuntaments han tengut temps de fer-ho; no tant de temps, Sr

González i Ortea, l'article 5, que és el que fa la referència al planejament urbanístic, fa ser el que va modificar la Llei del 1990, ara fa un any, i abans era molt més restrictiu. Després es va descafeïnar totalment i es poden fer camps de golf pertot. En el lapsus de temps entre la Llei del 1990 i la Llei d'Espais Naturals es podien fer camps de golf damunt el Puig Major, Sr González i Ortea, i segons la primera redacció no se'n podien fer en tota la Serra de Tramuntana, alerta, i a més li diré una altra cosa: Que la Llei d'Espais Naturals, pel que respecta als camps de golf, no es va aprovar amb el vots d'UM. A l'article 14, UM no va votar amb el PP, vàrem votar diferent, repassi el Diari de Sessions. Jo record molt bé la reunió que vàrem tenir el Grup d'UM, amb el Sr Jeroni Albertí, abans d'entrar al Ple. Repassi el Diari de Sessions.

Pel que fa al Grup POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, en aquest cas, jo ja sé que volen que es construeixin molts de camps de golf encara que l'ajuntament s'hi oposi, o sigui que per a vostès els ajuntaments han de tenir autonomia municipal per construir, però no per protegir, i jo pens que això és un error. Ara bé, lamentablement hi ha una sèrie de millores que no tendrem i, per tant, continuarem lluitant.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr Obrador i Moratinos.

EL SR OBRADOR I MORATINOS:

Sr Pascual, em permetrà que digui que un no ha caigut de la lluna avui, a pesar que per ventura sigui el primer dia de debat. Evidentment, si nosaltres sabéssim que ha de sortir això que deim, no ho dubtam, el que passa és jo retornaria al debat inicial. El Diari de Sessions reflecteix perfectament totes les postures que mantingueren i precisament recordaria l'article que en aquell moment defensaren juntament amb altres grups i que presentà el CDS, que assenyalava com enteníem que s'havien de fer els camps de golf i que continua essent la nostra filosofia.

També li contestaré dues coses: Primer, que no cregui que hi hagi tants de camps de golf com tothom vulgui; hi haurà els que hi ha d'haver i que es puguin aguantar, si posam unes condicions adequades perquè es puguin fer d'acord amb uns interessos col·lectius i socials que nosaltres hem marcat. Que estiguin dins el planejament; per tant, que tinguin tota la discussió necessària, que hi ha hagi un pla director que els marqui, perdó, voldria fer una menció prèvia perquè s'entengui això: Nosaltres no entenem que el camp de golf sigui per si mateix l'oferta complementària que ens millorarà la qualitat; és una de les ofertes complementàries que poden millorar la qualitat, si el seu entorn ho permet, perquè si el seu entorn no ho permet el camp de golf serà un club privat, tancat, com ja va dir en aquell moment el Sr Jaume Carbonero, segons el Diari de Sessions: un tancat privat on la privacitat farà que es beneficiïn aquells qui seran allà dins i poca gent més, és a dir, un camp de golf ha de tenir, evidentment, com qualsevol oferta complementària que millori la qualitat, una funció de repercussió econòmica on es fa, i per tant no és un instrument d'urbanització, és un instrument per millorar la qualitat.

Si nosaltres entenem que el camp de golf és un instrument per millorar la qualitat, un de tants - un instrument important, però un de tants - l'hem de col·locar on creim que realment pertoca, i això ho diuen les normes de planejaments, les directrius, els plans sectorials i no unes lleis especials que no fan més que crear discrecionalitat, més o menys guardada, que en certa manera depèn d'una finestreta on els diuen que sí o que no, fet que, insistesc, fomenta una especulació. Els qui hem estat als ajuntaments sabem ben cert que és una especulació de gent interposada que no ven una inversió, sinó que ven una idea al qui la vulgui comprar. Hem vist quantitat d'idees, de propostes i fets que han acabat en compravenda i en la creació d'uns doblers estranys que no han repercutit socialment dins els municipis ni dins la nostra col·lectivitat.

Voldria dir que autonomia municipal, tota. Si sabéssim que això només s'ha de modificar així, no dubtaríem, però sabem perfectament que l'esperit de la mateixa aprovació de la llei no era aquest, i vostè la va votar. Per tant, si l'esperit no era aquest, dubtam que una modificació de la llei, en aquests moments, en aquesta situació parlamentària, faci que ara hi hagi una altra voluntat. Si la voluntat era la mateixa, es continuarà mantenint, i no parlem aquí d'àngels del cel. Estam d'acord que els ajuntaments, però els ajuntaments tenen el planejament, que crec que és el que millor poden utilitzar per regular aquest tema.

Torno a insistir que no és que estiguem en contra de criteris que vostè ha dit, són criteris que haurien d'estar en un marc diferent del que avui ens volen presentar, que és una modificació d'una llei amb la qual no estam d'acord i desitjam que no hagués existit, i que, a més, s'ha demostrat inútil, per ventura per la mateixa inseguretats que he dit abans, però també creim que és una llei inútil per fer camps de golf en aquestes illes.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr González i Ortea dins el torn de contrarèplica.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Muy brevemente, Sr Presidente, para destacar algunas manifestaciones del Sr Pascual en la replica que me han sorprendido. La primera, que dice que no hay que limitar los campos de golf, sino el número de hoteles que se construyan en los campos de golf como oferta complementaria. A mí me parece que los campos de golf tienen otra problemática y por eso precisamente se hizo esta ley, e incluso una modificación, y desde luego la que usted hoy propone, que es, por ejemplo, la cuestión del agua. A mí me parece que ése es un tema fundamental y probablemente de mucha más enjundia y de mucha más trascendencia para la Comunidad que el hecho de que haya algún hotel más o menos.

Por otra parte, hemos visto también que se proponen campos de golf en áreas rurales en que la oferta complementaria no va aneja al campo de golf y sin embargo cualquier campo de golf que se presente en estas condiciones presenta otro tipo de problemática, alguna de las cuales, por cierto, que creo ha expuesto acertadamente el Portavoz del Grupo SOCIALISTA: el tema de la obtención de licencias para campos de golf con carácter puramente especulativo.

Por eso yo decía que para juzgar estas cosas, mucho mejor que el ayuntamiento sea el órgano al cual Ley del Suelo confiere la competencia en materia de declaración de interés social. Usted dice también: "El Sr Gonzalez Ortea no ha hablado de municipalismo". No, yo he hablado de insularismo, Sr Pascual, yo he hablado de la Comisión Insular de Urbanismo que aquí, en este Parlamento y hace unos pocos meses, todos hemos estado de acuerdo que recibiera las transferencias completas en materia de urbanismo, entre ellas las declaraciones de interés social. Entre ellas, como tantas otras, porque lo que no se puede admitir o no me parece razonable es que usted mañana traiga otra proposición de ley diciendo que los planes generales o las normas subsidiarias de un municipio las aprueba el propio municipio, o que durante un cierto tiempo las tiene que aprobar el propio municipio, porque, claro, eso también puede usted defenderlo desde un punto de vista municipalista: No quiero la Comisión de Urbanismo y quiero que el ayuntamiento lo haga todo.

Ya que hoy estamos en términos de recuerdos, también quiero recordarle que fue ponente en la Ley de Disciplina Urbanística, hace también muy poco, y que en esa ley precisamente preveíamos unos mecanismos para tratar de trascender las competencias del ayuntamiento, naturalmente con aquiescencia, por imposición, de una ley superior básica, pero con la trascendencia de las competencias del ayuntamiento a otros órganos más alejados y con más capacidad, quizá, para dominar el panorama urbanístico, y todos estuvimos de acuerdo en que eso era bueno. Ahora, sorprendentemente, usted se agarra exclusivamente a la postura municipalista.

Lo de que se podían hacer campos de golf en el Puig Major, Sr Pascual, no es verdad por dos razones. La primera, por una cuestión que yo diría circunstancial, que es que el Gobierno suspendió el planeamiento de las normas - en el Puig Major concretamente, así como en muchas otras zonas, como usted recordara - en tanto no se hacía la ley de Espacios Naturales, y publicó unas normas subsidiarias que dividían los espacios en determinadas zonas, y des de luego la del Puig Major quedaba reservada a la máxima protección, pero lo más importante del asunto, que es a lo que voy, es que no se podía hacer, porque si hubiera ido un campo de golf a la Comisión de Urbanismo, la Comisión de Urbanismo lo hubiera rechazado de plano. Para eso está la Comisión de Urbanismo, aunque el ayuntamiento correspondiente, en su caso - no me refiero ahora concretamente al del Puig Major, sino a ése o a cualquier otro - hubiera cometido el imperdonable error de aceptar el planeamiento de un campo de golf en una cumbre como la del Puig Major o, insisto, cualquier otra que usted quiera mencionar.

Finalmente y para acabar, respecto a los votos de UM en la Ley de Espacios Naturales y su propio voto, usted me convida a que lea el Diario de Sesiones. Yo prefiero no leer nada, Sr Pascual; prefiero olvidarlo, y creo que es lo mejor para todos. Yo convidó a que nadie lea el Diario de Sesiones de ese Pleno. Nada más. Muchas gracias.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Passarem a la votació. Per què demana la paraula, Sr Pascual?

EL SR PASCUAL I AMORÓS:

Segons el Reglament, Sr President, jo crec que el qui presenta la moció la sol tancar.

EL SR PRESIDENT:

Sr Pascual, hi ha hagut un torn de rèplica i un torn de contrarèplica, i aquesta Presidència entén que el tema està debatut. Per tant, passarem a la votació.

Demana a la Cambra si pren o no en consideració la Proposició de Llei relativa a modificació de la Llei 12/1988, de 17 de novembre, de camps de golf.

Sres i Srs Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Es poden asseure, gràcies.

Sres i Srs Diputats que votin en contra, es volen posar drets; per favor?

Sres i Srs Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació és el següent: Vots a favor de la presa en consideració, 7. Vots en contra, 51. Abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició de Llei relativa a modificació de la Llei de camps de golf.

II.- INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 1198/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A ACTUACIONS DEL GOVERN DE LA COMUNITAT RELATIVES A LA PROTECCIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA A LES ILLES BALEARS.

EL SR PRESIDENT:

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és la Interpel·lació núm. 1198, presentada pel Grup parlamentari SOCIALISTA, sobre actuacions del Govern a la Comunitat relatives a la protecció del patrimoni cultural de l'Església catòlica a les Illes Balears. Té la paraula el Sr Pons durant 10 minuts.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

L'Església catòlica és el titular de béns culturals més important de totes les Illes Balears. Una història mil·lenària, una continuïtat insòlita - no hi ha cap institució que mantengui aquesta solidesa i aquesta continuïtat -, un contacte profund amb la societat des de les seves capes més inferiors fins als reis dóna una situació cultural, una situació patrimonial d'un abast que sense mantenir aquest gran patrimoni seria impossible entendre la nostra història. En previsió d'això, els redactors de la Constitució, a l'article 16.3 ja varen establir que els poder públics havien de mantenir unes relacions especials amb l'Església catòlica, entre altres coses com a dipositària de tresors culturals del màxim valor.

Per tant, com he dit tantes vegades, quan debatem un tema de cultura hem de recordar sempre que ens trobam sota un

imperatiu constitucional. No venim aquí a emetre opinions sobre si s'hauria de fer tal cosa, ocurrències més o manco felices, sinó que bàsicament hauríem de començar per complir estrictament els mandats constitucionals i estatutaris.

La Constitució, a l'article 44, parla que els poders públics han de garantir l'accés a la cultura; l'article 46 ho amplia i diu que no només s'ha de protegir el patrimoni, sinó que s'ha d'enriquir a fi que les futures generacions no trobin el mateix llegat, sinó que el trobin millorat. L'Estatut d'Autonomia ve a ser un reflex a nivell d'Illes Balears de bona part dels elements constitucionals en aquesta matèria. Recordem l'article 9, on parla que el poders públics tenen l'obligació de facilitar l'accés dels ciutadans a la cultura, cultura que és una de les matèries on no hi valen les excuses competencials.

Aquí no hi poden venir a plorar. Aquí tenen competències, tenen un pressupost important i, per tant, es tracta de demanar comptes del que es fa i s'ha fet i de saber, si no es fan determinades actuacions, quines són les motivacions profundes per les quals no es fan.

El tema de l'Església catòlica en relació amb la situació de l'Estat democràtic sorgit de la Constitució del 1978 té una petita història que contaré en dues pinzellades. Dia 3 de gener del 1979, no un govern socialista, els representants del govern d'UCD, a la Ciutat del Vaticà, signen, entre d'altres, un acord entre la Santa Seu i l'Estat espanyol sobre ensenyament i assumptes culturals. Aquesta és la base sobre la qual, després, l'Estat i les comunitats autònomes han de construir les relacions referents al tema del patrimoni cultural de l'Església catòlica, perquè aquesta església, en aquest acord, reitera la seva voluntat de continuar posant al servei de la societat el seu patrimoni històric, artístic i documental, i concertar amb l'Estat les formes pertinents.

Una vegada que vàrem haver creat la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per l'Estatut d'Autonomia del 1983, uns dels elements que s'havien de resoldre era donar forma a aquesta relació Comunitat Autònoma-Església catòlica a través de les diòcesis insulars, i va ser així. Dia 27 d'abril del 1985 es va signar el conveni entre el Govern de la Comunitat Autònoma i els representants de les tres diòcesis de les Illes Balears. El Sr Gilet, aleshores Conseller de Cultura, va ser l'encarregat de signar-lo, juntament amb dos representants de les diòcesis, representativitat que en aquell moment va assumir el bisbe Teodor Úbeda Gramage.

Aquest acord realment és molt positiu. Precisament no es tracta de venir aquí a reclamar des d'un punt de vista ideològic diferent, des d'una oposició, des d'una perspectiva socialista que podria tenir un enfocament diferent del tema, sinó que en aquest cas ens posam amb molt de gust en el seu terreny. Coneixem aquest conveni, hem analitzat el Reglament que també va ser aprovat, publicat al mateix Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma dia 10 de juny del 1985 i que establia unes àmplies previsions: Es crearia una comissió mixta molt igualada, amb representants de cada una de les diòcesis, amb representants de la Conselleria de Cultura del Govern de la Comunitat Autònoma i es començaria a treballar.

Tota aquesta història és realment magnífica; ara bé, i d'aquí ve la interpel·lació, què ha passat amb tot això? ¿Hi ha uns

pressuposts a la Comunitat Autònoma, a l'àrea de cultura, prou amplis d'acord amb la gran responsabilitat de col·laborar en el manteniment del patrimoni cultural de l'Església catòlica? Facin números i veuran com les necessitats, comparades amb les disposicions pressupostàries, fan realment riure, si no fessin plorera. Per què la Comunitat Autònoma ha de col·laborar amb l'Església catòlica en el manteniment d'aquest patrimoni? Per una raó molt senzilla: perquè l'Església catòlica, avui, és una institució que té més patrimoni que recursos, moltíssim més patrimoni que recursos.

Afortunadament ja no pagam delmes i primícies; hi va haver la revolució francesa, hi varen haver les revolucions liberals del segle XIX, afortunadament hi va haver una separació entre els elements religiosos i els civils dins la societat, i per això avui gaudim d'una societat on els fonamentalismes són un element completament estrany. Afortunadament som europeus i sabem posar les coses al seu lloc, però precisament perquè els elements religiosos estan separats dels civils sabem que sense el manteniment d'aquest patrimoni, del qual és dipositària l'Església catòlica, estan en perill els valors culturals de la nostra societat.

La pregunta és molt senzilla: Quantes vegades s'ha reunit aquesta famosa comissió mixta Comunitat Autònoma-diòcesis de les Illes Balears? Quins pressuposts li han posat damunt la taula per treballar? Quin interès ha manifestat la Conselleria de Cultura, que és la responsable d'impulsar-la perquè s'acompleixin totes les previsions reglamentàries? Evidentment, el balanç és absolutament negatiu. Reunions? Es varen fer les primeres, de tempteig. Falta de pressuposts. "Què hem de discutir si no hi ha doblers? Per què ens de reunir, perdre el temps i venir a Mallorca, si aquí no hi ha una actitud clara?", i la cosa ja va començar a decaure. Teòricament - ho diu el Reglament, un reglament fet per un govern conservador - el ple d'aquesta comissió - s'havia de reunir cada trimestre. Cada trimestre? Ni cada any, s'ha reunit. Aquesta comissió no ha funcionat.

Què passa? És una de tantes comissions de les quals podem prescindir? Si ens posam en pla irresponsable, podem prescindir de tot, com hem dit fa un moment. Fins i tot no ens ha semblat malament que les excavadores continuassin fent les destruccions, però centrant-nos al tema: ¿On són els arxius i biblioteques que l'àrea d'arxius i biblioteques ha de fer funcionar? Quines propostes ha dut? Quines són les propostes de la Comissió de béns mobles i museus, de béns immobles i arqueològics, de difusió cultural? Tot això és música celestial. Des del punt de vista d'una anàlisi crítica del portaveu en matèria cultural del Grup SOCIALISTA, la realitat és la següent: No hi ha interès a comprometre una part important, substancial, dels recursos econòmics que té la Conselleria de Cultura de cara a establir uns acords puntuals amb l'Església catòlica. La Conselleria de Cultura no ha tengut cap interès a fer una proposta, d'assignar uns determinats recursos, que aquesta comissió funcionàs i que, a proposta de la part de l'Església catòlica, s'assignassin d'acord amb un ordre de prioritat.

La veritat és que el no funcionament de la comissió ha dut que aquestes relacions siguin pràcticament inexistents. L'any 1987 feia més d'un any que no es reunia, un dels membres que he consultat fa poc considera aquesta comissió completament morta - no inoperant, sinó morta -, no hi ha partides

pressupostàries de cara a una actuació clara; fins i tot el qui en aquell moment era bisbe de Menorca i un dels membres de la Comissió Mixta va protestar per la falta de reunions, perquè la conseqüència d'aquella falta de reunions era que no s'assignaven recursos i, si no assignaven recursos, continuava la degradació del patrimoni de l'Església catòlica.

Record - ara acabaré, Sr President, perquè veig el llum encès - que aquest tema ja va ser objecte d'un llarg debat amb una interpel·lació pràcticament idèntica, dia 21 d'abril del 1988. Què ens varen dir? Que hi havia manca de pressupost. "La Conselleria d'Educació i Cultura, davant la manca de pressupost que no permet realitzar totes les accions ...", deia la Consellera. Clar, si el pressupost el gasten en propaganda! Com volen fer inversions? Com volen evitar que l'església de Santa Fe caigui, si es gasten cents de milions de pessetes durant una legislatura en xaranges publicitàries? No en anuncis, en xaranges publicitàries, i clar, una cosa impedeix l'altra. La Conselleria de Cultura ens va dir que, "una vegada constituïda la primera comissió d'aquesta legislatura" - i érem a l'any 1988 - tenia previst "establir aquest programa definitiu de preservació, conservació i difusió del patrimoni de l'Església catòlica". Què - l'hem vist, aquest programa? Del 1988 al 1991 ha passat un cert temps. Si s'haguessin reunit una vegada cada trimestre, si haguessin funcionat les comissions, si hagués tengut una partida pressupostària important, ara tendrien una política cultural en relació amb l'Església catòlica.

Una cosa sí han aconseguit. Uns dels elements que es va aconseguir a través d'aquesta interpel·lació de 21 d'abril del 1988, que va presentar aquest Diputat en nom del Grup SOCIALISTA, ha estat una realització molt positiva: que l'Arxiu diocesà de Mallorca ja no estigui dins unes sales humides i exposat a incendis o a la destrucció. Es va restaurar el celler de la mensa episcopal, segons els meus càlculs s'hi han gastat una cinquantena de milions de pessetes i això va ser fruit d'aquesta batalla dialèctica que tenguérem dia 21 d'abril del 1988.

Per tant, el problema continua subsistint, no hi ha un funcionament, el que es va dir aquell dia continua absolutament vigent, les accions s'han fet es varen fer a remolc, a pressió contínua del Grup SOCIALISTA. No varen assignar els 50 milions de pessetes d'una vegada, quan els milions es varen esgotar va ser necessari fer actuacions oficials...

EL SR PRESIDENT:

Sr Pons, li prec que vagi acabant.

EL SR PONS I PONS:

Ara acab. En conseqüència, aquella interpel·lació va donar un fruit molt positiu. Jo esper que a causa d'aquesta interpel·lació, quan vengui la moció corresponent, almenys a l'hora de fer el balanç també puguem tenir un altre centre documental com l'Arxiu Diocesà de Mallorca, restaurat, encara que no a iniciativa de la Conselleria de Cultura, sí a pressió d'aquesta Cambra que li recorda les seves obligacions. Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. En representació del Govern, té la paraula la Consellera Sra Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (M^a Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats i Sr Pons. Una altra vegada comencem la tasca que la passada legislatura ja va ser molt dura, sobre el debat cultural. Crec que els fruits que es van treure en matèria cultural no van ser només gràcies a la intervenció dels grups socialistes, tots els grups de la Cambra van participar; sobretot, crec que han estat fruit de la Conselleria de Cultura, i especialment dels seus directors generals, que han fet feina durant aquests quatre anys. Avui vostè presenta una interpel·lació que suposo donarà lloc a una moció, perquè sempre passa així per moltes explicacions que jo doni, per bé que en aquest cas podríem dir que són moltes les actuacions que ha tengut la Conselleria de Cultura en matèria del patrimoni de l'Església catòlica.

També vull comentar que si pensam un poc en el que vostè ha dit al principi de la seva intervenció, sobretot en el que ha volgut dir sobre l'Església catòlica i el seu poder, quasi hauríem d'arribar a la conclusió que si això era com vostè ha dit difícilment l'Església catòlica necessitaria tants de doblers per restaurar el patrimoni, perquè el tendria en perfectes condicions. La veritat és que no és així, el patrimoni de l'Església no es troba en perfectes condicions i això significa que l'Església no ha estat realment com el retrat que vostè n'ha volgut fer en aquest Parlament.

Quines han estat les actuacions de la Conselleria en matèria de patrimoni de l'Església catòlica? En principi hem intentat tenir unes bones relacions, unes relacions institucionals, i per això es va crear una comissió mixta Comunitat Autònoma-diòcesis de l'Església catòlica. Vostè diu que aquesta comissió no ha funcionat i jo dic el contrari: Aquesta entitat ha funcionat i, a més, ha constituït la instància usual de deliberació sobre els temes del patrimoni cultural de l'Església, que són molts. Hi ha hagut diferents reunions i li puc dir que entre els anys 1988 i 1990, abans de les eleccions, es deuen haver fet unes cinc reunions en un període de dos anys, la qual cosa significa que hi ha hagut una reunió cada cinc mesos, crec que són unes relacions fluïdes.

Aquesta comissió, com vostè sap, és co-presidida per una part per la Consellera de Cultura i per l'altra pels tres bisbes de les tres diòcesis. La secretaria també és en coparticipació entre la Conselleria i el bisbat, i després hi ha els representants: quatre vocals per part de l'Església i quatre per part de la Conselleria. Una àmplia representació, per tant, que pot debatre quines són les necessitats de l'Església i les prioritats a tenir en compte. També existeix, com vostè sap, una vocalia a la Comissió de Patrimoni Històric de Mallorca. A l'hora de crear aquesta comissió, sempre es pretén nomenar el responsable del patrimoni històric de l'Església, per tal que hi hagi unes bones relacions i que s'assabentin de tots els temes que van a Comissió que puguin afectar l'Església catòlica.

Després, podríem fer un apartat dels grans projectes que tenim juntament amb l'Església. Podríem parlar de l'adhesió al

Pla de catedrals. Vostè sap que ens hem adherit a aquest pla promocionat pel Ministeri de Cultura i que d'aquesta manera - amb el concurs financer del Ministeri i la garantia de la col·laboració dels millors especialistes de tot l'Estat en matèria de patrimoni - prosseguiran les obres de restauració dels temples catedralicis, tant a Mallorca com a la ja iniciada a Eivissa.

Després hi ha la restauració de la catedral de Menorca, que suposa una inversió, diríem, de major entitat. Com vostès sabran, el primer temple menorquí patia d'uns greus mals en la seva estructura, a part que l'obra gòtica originària havia estat remodelada i decorada cap als anys quaranta amb un gust dubtós. La Conselleria va acordar amb el bisbat de Menorca d'iniciar les reformes i podríem dir que ja s'hi han invertit uns 75 milions de pessetes.

Entre les grans obres i per parlar d'una altra illa, com pot ser Eivissa, també podríem parlar de l'església i del retaule de Nostra Senyora de Jesús. L'actual parròquia de Nostra Senyora de Jesús conté, com vostè sap, un important retaule que constitueix, sens dubte, una de les obres pictòriques de més valor del patrimoni històric pitiús. El temple també és un notable exponent del gòtic d'Eivissa, i ha estat necessari, no sols restaurar el retaule, que és per on es va començar, sinó que després hi va haver unes humitats a la fàbrica del prebisteri i també va ser necessari restaurar l'edifici. Aquesta restauració pot haver costat uns 20 milions de pessetes.

Pel que fa a l'Arxiu de la Cúria, no ha estat l'única obra que s'ha fet a l'Església, ha estat una de les obres que s'han fet. Vostè ha dit que la quantia eren 50 milions; en aquests moments jo no m'atreveria a dir la xifra exacta, perquè no la tenc aquí, però sé que és important. Aquest arxiu constitueix un dels dipòsits documentals més importants de la nostra història i ens va semblar molt adient, quan va fer la proposta, fer la seva ubicació definitiva, atès que així aconseguíem dues coses: per una part reordenar l'arxiu i per l'altra arranjar la ubicació en un espai del mateix palau episcopal.

Després hi ha un programa d'ajudes per a la conservació dels béns de titularitat eclesial. Con vostè sap, anualment la Conselleria dedica una part important dels seus fons a actuacions en matèria de conservació del patrimoni històric titularitat de l'Església i es fa a través de subvencions. Podríem dir que de l'any 1987 ençà i durant la passada legislatura, entre les obres que es van fer - anomenaré les més significatives, perquè la llista de tot el que s'ha fet seria molt llarga - hi ha les restauracions del convent de Santa Magdalena de Palma, de la parròquia de Sant Cristòfol de Biniali, l'església de Sant Antoniet de Palma -una reforma de la coberta en diferents fases que ha durat bastant de temps i que ha tengut un cost de més d'11 milions de pessetes-, el santuari de Lluc, restauració de l'església d'Escorca, la parròquia de Sant Joan Baptista d'Estellencs, l'església de Santa Eulària de Palma, el convent de la Concepció de Palma -s'ha restaurat la sagristia, una quantitat també important, uns 3 milions de pessetes-, l'Arxiu de la Cúria diocesana, la microfilmació del seu fons documental, el convent de Santa Clara de Palma, la parròquia de Mancor de la Vall, el convent de Sant Jeroni també de Palma, la parròquia de Sant Pere de Búger, la parròquia de Son Sardina, la parròquia de Porreres -la restauració de la capella del Roser, també de 3 milions de pessetes-, el convent de Sant Francesc de Palma pel que fa a la conservació de les teulades de les capelles laterals,

amb una quantitat de 2 milions, etc., etc. Per tant, Sr Pons, no digui que no hem fet res en matèria de restauracions i conservació dels béns de l'església catòlica.

Ha parlat d'un catàleg. Com vostè sap, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports va fer un esforç jo diria que important i vàrem aconseguir posar d'acord tant les instàncies rectores de l'Església catòlica com el Ministeri de Cultura i la Universitat de les Illes Balears per tal de dur a terme l'inventari dels béns mobles d'interès històric de titularitat eclesiàstica. Varem firmar aquest conveni l'any 1990 i a partir d'aquell moment s'ha treballat en aquest tema, ja - s'ha realitzat la primera campanya i en seguiran d'altres indefinidament. No es preocupi, Sr Pons, per les relacions de la Conselleria de Cultura del Govern balear amb l'Església catòlica, li asseguro que són immillorables.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera. Passam al torn de fixació de posicions. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr Vidal i Juan.

EL SR VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr President. Sres i Srs Diputats.

A pesar que, si hi hagués una moció, naturalment llavors seria el moment de votar aquest tema, a aquest Portaveu del Grup Parlamentari Mixt li ha paregut satisfactòria la contestació que ha fet la Sra Consellera de Cultura i aquesta és la fixació de postura que de moment pot fer el nostre Grup: que ens ha semblat satisfactòria la contestació de la Sra Consellera.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Diputat Sr López i Casasnovas.

EL SR LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr President. Aquest debat serà reiteratiu, segurament, perquè ja l'hem viscut abans i el continuarem tenint. Al nostre entendre, bàsicament és un problema de finançació, de redistribució de pressupostos i de prioritzacions. Pensam que no és només un problema que la Conselleria de Cultura deixi de fer determinades actuacions per prioritzar aquestes, al fons hi batega el debat de la finançació de l'Autonomia: quins recursos arriben a la Comunitat Autònoma per poder invertir en aquestes obres. La llista que vostè ens ha donat, Sra Consellera, és prolixa, però són intervencions petites - algunes no; els 75 milions de la catedral de Menorca no són una intervenció 'petita, però també és evident que quan parlem d'aquestes obres monumentals hem de parlar de xifres altes i al fons crec que ens hem de remetre al Debat de Pressupostos generals de la Comunitat Autònoma i al sistema de finançació de l'Autonomia. Després en parlarem.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR I UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr González i Ortea.

EL SR GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr Presidente. Parece que hoy me toca hablar de recuerdos, pero oyendo al Sr Pons yo recordaba la legislatura pasada, y que me perdona si insisto en el tema, pero todo me sonaba a conocido. La Consellera se ha referida al planteamiento en el inicio de su réplica cuando ha dicho que iniciábamos otra vez una legislatura y el primer día ya nos encontrábamos con planteamientos similares. Sale el Sr Pons, nos hace un planteamiento absolutamente tremendista sobre la situación cultural en alguna de las áreas concretas - hoy hemos empezado con el tema del patrimonio de la Iglesia, pero continuaremos con los archivos, después con los museos, luego con la música, etc., etc., se lo advierto para que lo sepan - y después de ese planteamiento tremendista, antes incluso de escuchar la contestación del Gobierno, se nos anuncia una moción, que al final es de lo que se trata.

Entonces sale el Gobierno, en este caso la Consellera de Cultura; hace una exposición - por cierto, la felicito de lo mucho y bien que se ha hecho en esta materia - y esa exposición sirve como acopio de datos para que el Sr Pons nos presente una moción que veremos aquí, sin duda, dentro de quince días, en la cual se oscilara con unas propuestas entre lo utópico y lo trivial que acertarán solamente en aquello que ya hoy haya captado que esta en marcha y que servirá para reiterar a la Consellería que haga lo que ya viene haciendo. Estamos acostumbrados y, por consiguiente, esperamos - sin gran impaciencia, tengo que confesarlo - la moción que se nos ha anunciado. Nada más. Muchas gracias, Sr Presidente.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula el Sr Pons.

EL SR PONS I PONS:

Sr President. Sres i Srs Diputats.

Sr Portaveu del Grup Mixt, si li ha paregut satisfactòria la resposta, la informació que té sobre aquest tema no és del tot solvent. Problema de finançament? És un problema global, però la qüestió és que amb el finançament que avui tenim a les Illes Balears, amb els recursos que hi ha dins la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, la responsabilitat en matèria de cooperar a la protecció del patrimoni de l'Església catòlica no està d'acord amb la importància de la matèria. Vostè sap perfectament que hi ha un desfament diríem estrepitosos entre els recursos que es destinen a propaganda, que per cert mai no he sentit a dir que fossin insuficients. En matèria de propaganda mai no he sentit a dir que els doblers no haguessin bastat per fer els anuncis, això no passa mai; falten per restaurar un retaule, per fer tal cosa, però per fer propaganda no he sentit cap gemec econòmic.

Finalment, Sr González i Ortea, jo crec que la seva vocació de caricaturista és un recurs parlamentari. Vostè ha tengut temps d'assumir el paper difícil. El paper més difícil del Parlament és el del Portaveu del Grup que dona suport al Govern. Per què? Vostè no és el Govern, vostè no té aquesta responsabilitat que té la Sra Consellera i ha de sortir aquí a fer el paper d'un cert senyor a sa Pobra i justificar coses, pronunciar-se sobre certes coses de les quals, pel que he sentit, no en té idea. Vostè no ha

anat a veure l'arxiu ni la biblioteca. Quant a la caricatura que en aquest Parlament es parlarà de museus, arxius i biblioteques durant quatre anys, clar que se'n parlarà! Si fóssim al Parlament d'Alemanya i fóssim portaveus en matèries culturals, de què parlaríem? O va d'africà, vostè, on hi ha cultura oral i inscripcions per les pedres? De què anam, aquí? La cultura europea té unes formes. Parlarem de la Universitat, i parlarem d'educació i parlarem de tot el que vostè ha dit.

Ara bé, el tema fonamental és un altre. Aquí s'ha denunciat una situació molt clara: Un govern conservador fa un acord amb l'Església catòlica, amb les diòcesis de les Illes, per protegir el patrimoni. Estableix un reglament; no hi va haver cap objecció, el Parlament no va discutir ni una coma, estam totalment d'acord amb aquest reglament. S'ha complit? El coneix, vostè? L'ha llegit? Ha fet el seguiment? No digui que ho ha fet, perquè no consonaria amb les paraules que ha pronunciat. El que s'ha dit aquí és que aquest acord que es va establir no es compleix, i com que no es compleix no hi ha un ordre de prioritat a l'hora d'assignar la partida pressupostària. ¿Com es poden escoltar les veus dels representants de les diòcesis, si aquesta comissió no funciona bé, si els grups de treball no funcionen? On són les actes, Sra Consellera? Els ho hem demanat. On són els acords? Com s'ha fet el compliment d'aquests acords? ¿Ho veu, com la seva argumentació ha caigut com una barraca a la qual haguessin pegat una potada a la porta? Moltes gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr Diputat. Té la paraula la Consellera Sra Munar.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (M^a Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr President. Seré breu, perquè ja s'ha anunciat que hauríem de donar resposta a la moció. En matèria cultural, Sr Pons, els doblers sempre són insuficients, i també ho són en matèria publicitària, perquè sàpiga una cosa: Quan un fa publicitat del que fa, de qualque manera dona a conèixer el producte i fa que el poble se'n pugui assabentar i pugui participar. D'altra manera, seria fer activitats culturals per a un nombre molt reduït de persones, que són les que, com vostè; llegeixen el Butlletí Oficial de l'Estat, però la majoria de la població, gràcies a Déu, té altres gusts. Per una altra part, nosaltres tenim un acord amb l'Església catòlica, i aquest acord és respectat, de moment no tenim cap queixa. Jo estic disposta a donar sempre compte a aquest Parlament dels doblers que tenc i dels resultats que obtenc amb aquests doblers; no puc donar compte a aquest Parlament del que faria si en lloc de tenir el pressupost que tenc - 2.000 milions, dels quals 1000 són de despesa de personal i de despeses corrents - el tengués de 10.000 o 30.000 milions, o tot el pressupost de la Comunitat Autònoma. Sens dubte, podria fer moltíssimes més coses en la matèria del patrimoni de l'Església catòlica i totes les altres que anirem desenvolupant al llarg d'aquesta legislatura.

Per acabar, quant a l'exemple de la potada i la cabanya, pensi que quan una cabanya cau a causa d'una potada és que qualcú l'ha pegada. Moltíssimes de gràcies.

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sra Consellera. Esgotat aquest punt de l'ordre del dia i abans de concloure la sessió, en nom de tots els diputats d'aquesta Cambra i de la Mesa del Parlament, voldria expressar el nostre condol a la Consellera Sra Munar per la mort del seu pare, fa uns quants dies. S'aixeca la sessió. Gràcies a tots.
